

TÔNG GIÁO PHẬN SÀI GÒN
CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT

Địa chỉ : 289 Hai Bà Trưng, P8, Q3, TPHCM
Email : longthuongxotgp@yahoo.com
Website : longchuathuongxot.vn
ĐT: **38.290.093**

10/2016

Ai không lợi dụng những ơn nhỏ, sẽ không được lãnh nhận những ơn lớn.

(NK 165)

(Lưu hành nội bộ)

LÁ THƯ LINH HƯƠNG

TÔNG ĐỒ GIÁO DẪN TRONG THẾ GIỚI HÔM NAY

Lm Ernest Nguyễn Văn Hương

(tiếp theo)

3. ĐỨC ÁI NHƯ LÀ LINH HỒN CỦA TẤT CẢ MỌI HOẠT ĐỘNG TÔNG ĐỒ

Điều chúng ta không bao giờ được quên là mọi hoạt động của chúng ta phải đặt nền tảng trên đức ái. Chính đức ái thúc đẩy chúng ta hành động và như thế khi rao giảng Tin mừng, khi làm việc tông đồ chúng ta cũng rao giảng vì yêu mến hay tỏ lộ ra bên ngoài đức ái bên trong của chúng ta. Điều này Công đồng dạy:

Giới luật bác ái, điều răn lớn nhất Chúa dạy, luôn thúc bách tất cả các tín hữu hoạt động để tôn vinh Thiên Chúa, làm cho nước Ngài hiển trị đến và đem lại cho mọi người sự sống đời đời là nhận biết Thiên Chúa duy nhất chân thật và Đấng Ngài đã sai đến là Chúa Giêsu Kitô (x. Ga 17,3) (AA số 3).

Công đồng cũng không quên nhắc lại tầm quan trọng và sự liên kết chặt chẽ giữa môn đệ và sự yêu mến giữa các môn đệ, điều mà Chúa Giêsu đã dạy:

... "người ta cứ dấu này mà nhận biết các con là môn đệ Thầy, là các con yêu thương nhau" (Ga 13, 35) (AA số 8).

...

Tình yêu phát xuất từ Thiên Chúa thúc đẩy họ thực thi điều lành cho tất cả mọi người, nhất là cho những người anh em trong đức tin (x. Gl 6, 10), từ bỏ "mọi thứ gian ác, xảo trá, giả hình, ghen tương cũng như mọi lời nói xấu gièm pha" (1 Pr 2, 1) và như vậy họ lôi kéo mọi người đến với Chúa Kitô. Hơn nữa tình yêu mà Chúa "tuôn đổ vào lòng chúng ta nhờ Thánh Thần Người đã ban cho ta" (Rm 5, 5) làm cho người giáo dân có khả năng biểu lộ cách cụ thể tinh thần các mối Phúc Thật trong chính đời sống của mình. Đi theo Chúa Giêsu khó nghèo, họ không tuyệt vọng khi thiếu thốn, cũng không kiêu căng khi dư dật; noi gương Chúa Kitô khiêm hạ, họ không khao khát vinh quang hão huyền (x. Gl 5, 26) nhưng chuyên chăm làm vui lòng Thiên Chúa hơn làm đẹp lòng người ta. Họ luôn sẵn sàng bỏ mọi sự vì Chúa Kitô (x. Lc 14, 26), và chịu bách hại vì sống công chính (x. Mt 5, 10), luôn nhớ lời Chúa nói: "Nếu ai muốn theo Ta, hãy từ bỏ mình, vác thập giá mình mà theo Ta" (Mt 16, 24). Cư xử với nhau trong tình thân ái của người Kitô hữu, họ sẵn sàng giúp đỡ nhau trong mọi nhu cầu của cuộc sống (AA số 4).

Lời dạy đó là gì nếu không phải là mời gọi chúng ta đi vào cốt lõi của việc rao giảng Tin mừng. Nếu cuộc sống của Kitô hữu chúng ta thấm nhuần tình yêu của Thiên Chúa, nếu cuộc sống của chúng ta là cuộc sống của tràn đầy tình yêu Chúa và yêu người khác thì chính đó là men cho khối bột dậy men, một hình ảnh Chúa dùng cho việc rao giảng Tin mừng. Có lẽ chúng ta cần suy nghĩ đến điều này khi truyền giáo. Rất nhiều người tin vào Đức Kitô do gương sáng yêu mến của một người. Gương đó là gương yêu mến Chúa khi đi theo những nhóm cầu nguyện, khi quen với người đạo đức, khi tham dự các cuộc hành hương của người công giáo, khi thấy đời sống tận hiến, yêu mến Chúa của các tu sĩ,...

Đàng khác, không thiếu gì người trở thành Kitô hữu khi đi theo các nhóm từ thiện của người công giáo, cảm nghiệm được thiện chí, sự hy sinh phục vụ người nghèo trong âm thầm, vô vị lợi, trong khiêm tốn, thấy được niềm vui tràn đầy khi làm cho người khác được hạnh phúc. Chính vì thế Giáo hội dạy:

Công trình cứu chuộc của Chúa Kitô, dù chủ yếu liên quan đến việc cứu rỗi con người, nhưng cũng bao hàm việc canh tân toàn thể trật tự trần thế. Do đó, sứ mệnh của Giáo Hội không chỉ là *đem Tin mừng và ân sủng của Chúa Kitô cho nhân loại*, nhưng còn *đem tinh thần Phúc Âm thấm nhuần và hoàn thiện các thực tại trần thế* (AA số 5).

4. TRẬT TỰ TRẦN THẾ BAO GỒM NHỮNG GÌ?

Một trong những cách để loan báo Tin mừng, đó là "*đem tinh thần Phúc Âm thấm nhuần và hoàn thiện các thực tại trần thế*" vậy thì đâu là trật tự trần thế? Công đồng Vat 2 viết:

Trật tự trần thế bao gồm nhiều thực tại, chẳng hạn những thiện ích của cuộc sống và gia đình, văn hóa, kinh tế, nghề nghiệp và chuyên ngành, các thể chế cộng đồng chính trị, mỗi bang giao quốc tế và những thực tại tương tự khác, cộng với những biến chuyển và tiến bộ trong mọi lãnh vực, tất cả những thực tại đó, không chỉ là phương tiện để con người đạt đến cùng đích của mình, nhưng còn có giá trị riêng do chính Thiên Chúa đặt định, hoặc xét ngay trong chính bản chất của chúng, hoặc xét như thành phần của toàn thể trật tự trần thế: "*Thiên Chúa nhìn muôn vật Ngài đã tạo thành và thấy tất cả đều rất tốt đẹp*" (Stk 1, 31) (AA số 7).

Nhận định của Công đồng cho thấy lãnh vực rất rộng của thực tại trần thế. Vậy thì mọi người chúng ta (giáo sĩ và giáo dân) cùng nhau hành động để bảo vệ và nâng cao sự tốt đẹp của các thực tại trần thế, trong đó ơn gọi của giáo dân là đem tinh thần Phúc Âm thấm nhuần và hoàn hảo hóa những việc thuộc phạm vi trần thế do bản chất riêng biệt của giáo dân là sống giữa đời. Điều ai cũng thấy là có những việc giáo dân không làm được vì dành cho hàng giáo sĩ thí dụ các bí tích, có những việc dành riêng cho giáo dân như trở nên công chức trong chính quyền.

5. LÀM TÔNG ĐỒ TRONG MÔI TRƯỜNG XÃ HỘI

Về việc hoạt động tông đồ nơi môi trường xã hội, Công đồng cho biết:

Các hoạt động tông đồ trong môi trường xã hội *tập trung vào nỗ lực làm cho tinh thần Kitô giáo thấm nhuần đến tận tâm thức, phong tục, luật lệ và cơ cấu của cộng đồng nơi mọi người đang*

sinh hoạt, đây chính là phận vụ và công tác mà không ai khác có thể chu toàn thay thế cho người giáo dân được. Đây là nơi người giáo dân có thể làm tông đồ cho người có cùng hoàn cảnh sinh sống. Ở đó họ dùng chứng tá của đời sống làm chứng từ của lời nói trở nên trọn vẹn. Cũng ở đó, họ dễ dàng giúp đỡ anh chị em trong môi trường lao động hay nghề nghiệp, trong khung cảnh học hành, cư trú, giải trí, cũng như trong sinh hoạt cộng đồng tại địa phương. (AA số 13).

Hướng dẫn của Công đồng cho thấy không ai có thể thay thế giáo dân trong môi trường sống của họ và vì thế đây cũng chính là nơi họ thực hiện công việc rao giảng Tin mừng. Cụ thể hơn nữa thì nhà máy, trường học, nhà hàng, khách sạn, chợ búa... là những nơi người giáo dân được mời gọi rao giảng Tin mừng.

Vì thế nếu ở những nơi đó, người công giáo chúng ta cũng hành xử y như người khác, cũng mánh mung gian dối y như mọi người, cũng giả trá như mọi người thì liệu chúng ta có góp phần cho việc rao giảng Tin mừng không? Vậy mà không thiếu người mang danh là công giáo nhưng làm giàu nhờ làm hàng giả, hàng độc hại để thu lợi như mọi người. Họ đã sống theo nguyên tắc "mọi người đều làm thế". Nguyên tắc đó đã thay thế cho những hướng dẫn của Tin mừng. Vậy thì ai trong chúng ta là người loan báo Tin mừng, chúng ta có thể đổ thừa cho người khác tại sao họ không loan báo Tin mừng. Đời sống linh mục tu sĩ cũng thế. Nếu tỏ ra bên ngoài một cuộc sống chạy theo danh lợi thú như rất nhiều người hiện nay thì ai là người rao giảng Tin mừng, ai là người đem lời dạy của Chúa Giêsu cho người khác. Tự bản chất mình không phải là men thì làm sao có thể làm đồng bột dậy men.

(còn tiếp)

Tài liệu học tập Lòng Chúa Thương Xót rất mong sự đóng góp về bài vở và sự giúp đỡ của các nhà hảo tâm. Mọi thư từ, bài vở xin vui lòng gửi trước ngày 15 hàng tháng theo địa chỉ email: longthuongxotgp@yahoo.com

Xin dùng chữ Unicode

CHÚA NHẬT XXVII THƯỜNG NIÊN, NĂM C

Trong đoạn Tin Mừng hôm nay, Thánh Luca ghi lại 2 điều Chúa Giêsu căn dặn những kẻ muốn làm môn đệ Ngài.

1. Điều thứ nhất là về đức tin: Câu chuyện khởi đầu với lời xin của các tông đồ "*Xin Thầy thêm đức tin cho chúng con*". Ta hãy chú ý họ là các tông đồ chứ không phải chỉ là môn đệ thường. Họ đã từng sống với Chúa Giêsu

một thời gian dài, nghe biết bao điều Ngài giảng dạy, thấy biết bao điều Ngài làm. Họ là thành phần ưu tú được chọn riêng ra trong số 72 môn đệ. Thế mà họ vẫn cảm thấy mình thiếu đức tin.

Các tông đồ mà còn cảm thấy thiếu đức tin, thì huống chi chúng ta! Nhiều khi chúng ta quỳ đầu trước Thánh Thể mà hình như không tin có Chúa đang ngự trong Nhà tạm. Nhiều khi chúng ta rước lễ mà hình như không tin có Chúa đang thực sự ở trong lòng ta. Và nhiều khi đứng trước một hoàn cảnh khó khăn, chúng ta hình như không tin lời Chúa

dạy "*Can đảm lên, Thầy đã thắng thế gian*". Mặc dù chúng ta đã học giáo lý nhiều, đã đọc Thánh Kinh nhiều, nhưng tại sao chúng ta không vững đức tin? Như thế đủ biết Đức tin không phải là kết quả của học hỏi, của kiến thức. Đức tin chính là một ơn ban. Tại sao rất nhiều bậc thông thái không có đức tin, còn chúng ta không thông thái gì, thế mà có đức tin. Rõ ràng vì Chúa thương chúng ta nên ban đức tin cho chúng ta. Và chính vì đức tin là một ơn ban, cho nên chúng ta phải xin như các tông đồ ngày xưa: "*Lạy Thầy, xin ban thêm đức tin cho chúng con*".

Đức tin không phải là kết quả của học hỏi và của kiến thức. Ngược lại nhiều khi càng học biết nhiều thì càng khó mà tin. Tại sao thế? Thưa tại vì trong đức tin luôn có một phần mờ tối, khi ta tin thì luôn có một phần mạo hiểm. Nếu tất cả đều sáng tỏ hết rồi ta mới tin thì đây không phải

là đức tin. Nếu tất cả đều chắc chắn rồi ta mới dẫn thân thì đây cũng không phải là một hành vi đức tin. Đức tin luôn có phần mờ tối, tin luôn đòi ta mạo hiểm dẫn thân. Nhưng nói thế không phải là chúng ta tin cách mù quáng, trái lại chính vì chúng ta yêu. Xin lấy một thí dụ trong đời thường: ở một vùng kinh tế mới nọ, có một thanh niên và một thiếu nữ quen nhau. Mỗi người họ đến từ một miền khác nhau. Quen nhau một thời gian rồi họ yêu nhau. Và một hôm người thanh niên ngỏ lời xin cưới cô gái. Cô gái ưng thuận ngay. Người thanh niên mới hỏi: Em không biết gốc gác của anh, không biết gia đình anh, em không sợ bị anh gạt hay sao mà dám giao phó cuộc đời cho anh? Cô gái đáp: không. Anh chàng hỏi thêm: Tại sao? Và cô gái trả lời rất gọn: vì em yêu anh.

Người con gái ấy vì yêu nên đã tin người thanh niên nọ. Chúng ta cũng thế, nếu chúng ta yêu Chúa thì chúng ta mới tin Chúa được, yêu càng nhiều thì tin càng mạnh. Cho nên ngoài việc xin Chúa ban thêm đức tin, chúng ta cũng cần xin Chúa ban thêm lòng yêu mến cho chúng ta.

2. Điều thứ hai Chúa dạy trong bài Tin Mừng hôm nay là: **người môn đệ Chúa phải biết phục vụ**, và phục vụ cách vô vụ lợi.

Giống như một người đầy tớ, sau khi đã đi cày, sau khi đã chăn chiên rồi về nhà còn phải dọn cơm cho chủ, đứng đó hầu hạ chủ, rồi dọn dẹp. Xong xuôi hết thì nói "Tôi chỉ là đầy tớ vô dụng". Nhiều chuyên viên Thánh Kinh nói rằng dịch chữ vô dụng không được đúng lắm. Ý nghĩa của nó là "Tôi chỉ là một người đầy tớ mà thôi, không hơn không kém". Người đầy tớ thì đương nhiên phải phục vụ, phục vụ là bổn phận của người đầy tớ. Cho nên dù có phục vụ nhiều thì cũng không có gì là công lao để đòi chủ biết ơn.

Khi Chúa Giêsu dùng hình ảnh người đầy tớ để làm bài học cho các môn đệ, Ngài muốn nhắc chúng ta rằng làm môn đệ, làm tông đồ chính là làm đầy tớ. Bởi thế Đức giáo Hoàng xưng mình là "Đầy tớ của các đầy tớ".

Có một điểm rất sâu sắc về từ ngữ: trong Thánh Kinh, chữ "phục vụ" vừa chỉ việc làm của một người đầy tớ đối với chủ, vừa chỉ việc làm của người tín hữu phụng thờ Chúa. Tể lễ là phục vụ Chúa. Như thế, khi chúng ta phục vụ người ta thì cũng có nghĩa là chúng ta đang phụng thờ Chúa. Và nếu như suốt ngày chúng ta lo phục vụ anh em thì điều đó có nghĩa trọn ngày hôm đó của chúng ta là một Thánh lễ nối dài.

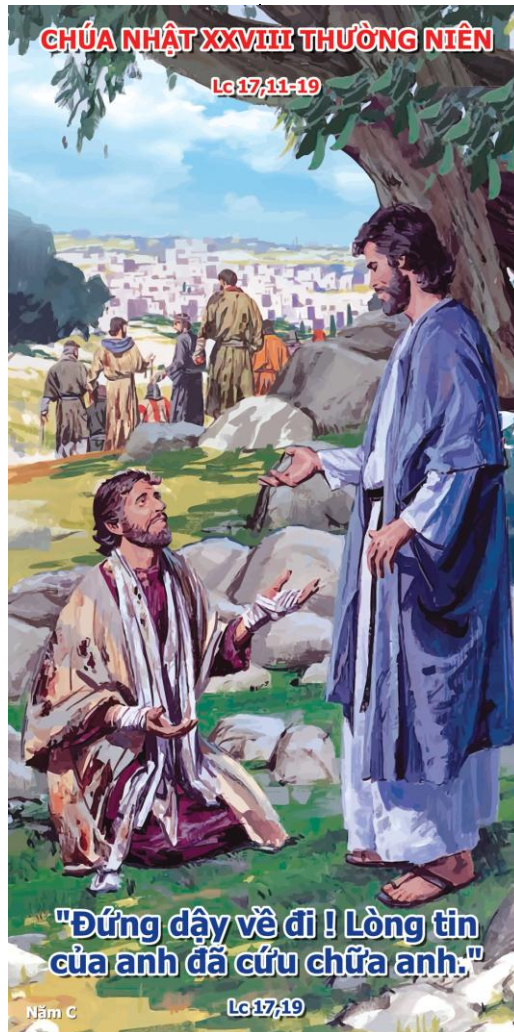

CHÚA NHẬT XXVIII THƯỜNG NIÊN, NĂM C

1. SUY NGHĨ VỀ LÒNG BIẾT ƠN

a. Chi tiết đánh động nhất trong bài Tin Mừng này là trong số 10 người cùi đã được Chúa Giêsu chữa khỏi, chỉ có một người biết quay lại tạ ơn Ngài, mà người này lại là một người Samaria ngoại đạo. Tại sao thế?

Thưa vì tâm lý thông thường của những kẻ "ở trong nhà" là nghĩ rằng mọi điều tốt mà người nhà làm cho mình là đương nhiên. Còn những "kẻ ở ngoài" thì nghĩ rằng mình chẳng có lý do nào để được những điều ấy, cho nên khi nhận được thì rất biết ơn. Câu chuyện của bài đọc I minh chứng điều đó: Tướng Naaman không phải là người Do Thái mà là một người Aram. Bởi đó khi ông được Thiên Chúa của Israel và ngôn sứ Êlisê chữa cho khỏi cùi thì ông vô cùng biết ơn. Ông mang nhiều lễ vật đến tạ ơn

Êlisê, và ông lớn tiếng tôn vinh Thiên Chúa.

b. Chúng ta muốn người chịu ơn ta phải tỏ lòng biết ơn ta, thế nhưng khi chịu ơn người khác chúng ta lại ít tỏ lòng biết ơn. Điều này bộc lộ khuynh hướng ích kỷ của chúng ta: chúng ta làm ơn là để được biết ơn. Nói cách khác, chúng ta làm vì mình chứ không vì người khác.

Chúa Giêsu thì ngược lại: Ngài muốn chúng ta tỏ lòng biết ơn Ngài không phải vì Ngài mà vì ích lợi của chính chúng ta. "Sao không thấy họ trở lại tôn vinh Thiên Chúa?" Khi nói thế, Chúa Giêsu không nghĩ cho bản thân Ngài mà nghĩ cho những người cùi: Ngài muốn họ có tâm tình tốt đối với Thiên Chúa, từ đó sẽ có một liên hệ tốt với Thiên Chúa, và liên hệ tốt này lại phát sinh nhiều ơn lành khác nữa.

c. Biết ơn Thiên Chúa là một điều rất tốt, không phải tốt cho Thiên Chúa, mà tốt cho chính chúng ta: do bày tỏ lòng biết ơn, chúng ta sẽ ý thức hơn về tình thương của Thiên Chúa; do bày tỏ lòng biết ơn, chúng ta sẽ nhận thức rõ hơn về thân phận nghèo nàn của mình; hai ý thức ấy sẽ giúp chúng ta gắn bó với Chúa và nương tựa vào Ngài nhiều hơn.

d. Kẻ nào không biết cảm ơn trong những việc nhỏ thì cũng không biết cảm ơn trong những việc lớn. Vì thế ta cần phải tập cảm ơn trong từng việc nhỏ.

e. Cảm ơn Chúa vì những điều vừa ý mình thì rất dễ, nhưng cảm ơn Chúa vì những điều trái ý mình mới khó. Vì thế ta cần phải tập cảm ơn Chúa về mọi điều xảy đến cho mình: chuyện vui cũng như chuyện buồn, thành công cũng như thất bại, sức khoẻ cũng như bệnh tật. Sự biết ơn về tất cả mọi điều xảy đến cho mình như thế còn phát sinh một ích lợi nữa là khiến ta biết nhìn đời mình một cách toàn diện, thấy cả hiện tại và quá khứ, từ đó ta sẽ nhận ra rằng đời mình được dẫn dắt bởi bàn tay yêu thương kỳ diệu của Chúa như thế nào. Thực vậy, khi nhìn lại quá khứ, ta sẽ thấy rằng những điều làm ta thích và

những điều làm ta khổ không tách rời nhau, nhưng liên kết với nhau, đan xen nhau và đều góp phần dẫn ta đến cái hiện tại tốt đẹp ngày nay, từ đó ta có thể nói như Thánh nữ Têrêxa Hải Đông "Tất cả đều là hồng ân".

2. SUY NGHĨ VỀ 9 NGƯỜI CÙI VÔ ƠN

Chín người cùi Do Thái không cảm thấy tâm tình biết ơn có lẽ vì trước đó họ chỉ thấy tình trạng khốn khổ của họ chỉ là ngoài da, và sau đó họ cũng coi tình trạng được khỏi của họ chỉ là ngoài da. Nói cách khác họ chẳng thấy gì khác ngoài một chứng bệnh da liễu: Họ bị da liễu, Chúa Giêsu chữa họ khỏi da liễu, thế là xong. Họ trở về với nếp sống cũ, với những thói quen cũ, những tật xấu cũ, những suy nghĩ cũ... Chẳng có gì thay đổi trừ ra một làn da hết bệnh.

Còn người cùi xứ Samaria, cũng như Naaman xứ Aram đã ý thức thân phận mình khốn khổ sâu xa như thế nào: đau đớn phần xác, mặc cảm tâm lý, tủi nhục tinh thần, cuộc đời như đã bị bỏ đi. Bởi vậy sau đó, cùng với sự khỏi bệnh ngoài da, họ còn được cứu chữa về tâm lý, tinh thần và đạo đức nữa. Họ trở thành những con người mới hẳn.

CHÚA NHẬT XXIX THƯỜNG NIÊN, NĂM C

1. VAI TRÒ CỦA CẦU NGUYỆN

Không ai có thể sống đời Kitô hữu tốt mà không cầu nguyện. Nhưng chúng ta phải hiểu cầu nguyện là gì và cầu nguyện thế nào.

Có 3 người bị kẹt trong một căn phòng tối tăm và chẳng có cửa gì cả. Họ làm thế nào để thoát khỏi tình trạng bế tắc này?

- Người thứ nhất là một nhà văn. Anh không có đức tin. Anh ngồi đấy và luôn miệng nguyện rủa.

- Người thứ hai là một tín hữu sốt sắng. Anh đã quỳ gối cầu nguyện rất lâu, sau đó ngồi xuống chờ phép lạ.

- Người thứ ba cũng là một tín hữu làm nghề thợ xây, vừa đạo đức vừa thực tế. Sau khi cầu nguyện, anh lấy từ túi đồ nghề ra một cây búa và một chiếc đục, rồi bắt đầu đục tường. Công việc rất lâu lắc và cực nhọc. Bụi bắn vào mặt anh, vào cả mắt anh. Mồ hôi anh nhễ nhại. Nhưng anh vẫn

kiên trì đục. Thỉnh thoảng dừng lại nói "Lạy Chúa, xin cứu giúp chúng con".

Đang lúc đó người thứ nhất vẫn ngồi ở một góc, vừa hút thuốc vừa nguyện rủa; người thứ hai ở một góc khác tiếp tục cầu nguyện.

Cuối cùng người thứ ba đã mở được một lỗ lớn trong vách tường và cả 3 người đã thoát ra khỏi căn phòng.

Trên đây là 3 thái độ khác nhau đối

với sự cầu nguyện:

- Người thứ nhất coi cầu nguyện là mất giờ. Vì anh không có đức tin nên thái độ của anh cũng hợp lý thôi. Nếu bạn không tin Chúa thì cầu nguyện với Ngài sao được?

- Người thứ hai coi cầu nguyện là một sự thay thế cho làm việc, vì thế sau khi cầu nguyện xong người ấy ngồi chờ Chúa giúp. Phải thành thật nhìn nhận rằng chúng ta cũng nhiều lần cầu nguyện cách này, đặc biệt là khi chúng ta cầu nguyện cho người

khác. Chỉ là những lời nói, và những lời đó trở thành một cái cớ để ta khỏi làm việc.

- Người thứ ba tin tưởng vào hiệu quả của cầu nguyện, hiệu quả ấy không thay thế làm việc, mà là trợ lực cho làm việc. Cầu xin điều gì thì đồng thời cũng cố gắng làm bất cứ việc gì có thể để đạt được điều đó. Sự cầu nguyện này khơi lên niềm hy vọng và khuyến khích lòng can đảm. Nó cũng giúp ta cảm nhận rằng Chúa ở kề bên ta và không bỏ mặc ta trong cảnh khó khăn.

2. CẦU NGUYỆN LUÔN

Đoạn Tin Mừng hôm nay bắt đầu như sau: "Chúa Giêsu dạy các môn đệ phải cầu nguyện luôn, không được nản chí". Nhiều người chưa thấy giá trị của sự cầu nguyện liên tục. Họ nghĩ chỉ cần cầu nguyện khi có việc cần Chúa giúp, thế là đủ. Chuyện sau đây là câu trả lời cho những người ấy.

Có một thành phố nhỏ kia có đầy đủ mọi cơ quan và dịch vụ cần thiết như bệnh viện, trường học, nhà thờ, tòa án, chợ, tiệm may, tiệm ăn v.v. Chỉ thiếu một điều là không có thợ sửa đồng hồ. Bởi vậy các đồng hồ lớn đồng hồ nhỏ của những cư dân thành phố này dần dần cái thì hư, cái thì chạy sai. Một số người quăng đồng hồ vào tủ. Một số khác cố gắng tự mình lau chùi, sửa chữa

rồi tiếp tục dùng tạm mặc dù những chiếc đồng hồ ấy chạy không được chính xác lắm.

Một ngày kia có một người thợ sửa đồng hồ đến thành phố. Mọi người rất mừng, ai nấy đều mang đồng hồ đến nhờ anh sửa. Tuy nhiên anh nói thật: "Tôi chỉ có thể sửa những chiếc đồng hồ nào còn chạy. Còn những chiếc nào đã ngưng chạy từ lâu thì tôi không sửa nổi vì chúng rỉ sét hết rồi".

Cầu nguyện luôn cũng giống như giữ cho chiếc đồng hồ đời ta luôn luôn chạy.

Trong bài Tin Mừng hôm nay, Chúa Giêsu bảo chúng ta phải cầu nguyện luôn, vì:

- Sự cầu nguyện luôn soi sáng niềm hy vọng và những dự định của chúng ta.

- Sự cầu nguyện luôn giúp ta phân biệt được điều gì là quan trọng, điều gì là tầm thường.

- Sự cầu nguyện luôn giúp ta khám phá ra những ước vọng chân thật, những ray rút lương tâm bị bóp nghẹt, những nỗi khát khao bị quên lãng.

- Sự cầu nguyện luôn chỉ cho ta thấy những lý tưởng cao đẹp cần vươn tới.

- Và nhất là sự cầu nguyện luôn giữ ta thường xuyên gần gũi với Chúa.

CHÚA NHẬT XXX THƯỜNG NIÊN, NĂM C

Hai người lên đền thờ cầu nguyện là hai hình ảnh minh họa cho hai thái độ sống:

- Người biệt phái: anh có rất nhiều lễ vật dâng lên Chúa nhưng thiếu tình yêu. Thứ nhất là anh không yêu người khác ("tôi không như các người khác, hay là như tên thu thuế kia"); thứ hai là anh cũng không yêu Chúa: anh giữ luật và làm nhiều việc lành chỉ để chứng tỏ cho Chúa biết anh là người đàng hoàng và do đó Chúa phải yêu thương anh, ban thưởng anh.

- Người thu thuế: anh chẳng có lễ vật gì dâng lên Chúa mà chỉ có tình yêu. Tình yêu của anh không nồng nàn thắm thiết mà chỉ là một tình yêu muộn mản của đứa con tội lỗi quay về với một tấm lòng tan nát, một trái tim đang kêu gọi tình thương xót của Chúa ("Lạy Chúa xin thương xót con là kẻ có tội").

1. TỘI VÀ THÂN PHẬN TỘI LỖI

Công bình mà xét thì người biệt phái ít tội hơn người thu thuế.

Nhưng điểm đáng chú ý là người biệt phái lại nói về tội lỗi nhiều hơn người thu thuế: hẳn đã kể ra những tội tham lam, bất chính, ngoại tình v.v. Tuy nhiên tất cả đều là... tội của người khác! Còn người thu thuế thì trái

lại, tuy anh rất nhiều tội, nhưng anh lại không kể các tội đó ra. Điều duy nhất anh kể ra là "Con là kẻ tội lỗi. Lạy Chúa xin thương xót con"

Thực ra người biệt phái cũng có tội: tội tự mãn, tội kiêu căng, tội khinh miệt người khác... Nhưng hẳn không ý thức các tội đó. Hẳn không nhìn nhận mình là người tội lỗi. Hẳn không biết thân phận tội lỗi của mình.

Chúa Giêsu phê phán người biệt phái vì: a/ Hẳn chỉ nhìn thấy tội; b/ chỉ nhìn thấy tội của người khác; c/ hoàn toàn không thấy thân phận tội lỗi của mình; d/ hoàn toàn không thấy lòng thương xót của Chúa.

Chúa Giêsu đề cao người thu thuế vì: a/ Anh không những thấy tội mà còn thấy thân phận tội lỗi của mình; b/ Anh còn thấy được lòng thương xót của Chúa nữa.

Cả hai người trên đều có thể thành bài học cho chúng ta.

Trước hết, chúng ta cũng giống người biệt phái. Chúng ta rất ý thức về tội lỗi của người khác nhưng lại không ý thức về tội lỗi của chính mình. Chúng ta nói về tội của người khác nhiều hơn về tội của mình. Điều này thật nguy hiểm, vì nó ngăn cản không cho chúng ta nhìn thấy tội lỗi của mình.

Chúng ta cũng có thể học nơi người thu thuế. Anh dạy chúng ta can đảm xưng thú những tội lỗi của mình. Anh chỉ cho chúng ta thấy chúng ta là kẻ tội lỗi, kẻ mang thân phận tội lỗi.

Nhiều người đến tòa cáo giải với một bảng liệt kê các tội đã phạm. Hầu hết các tội trong bảng liệt kê ấy đều không khác nhau mấy từ lần xưng tội này đến lần xưng tội khác. Xưng xong rồi ra về và mọi sự đều trở lại y như cũ. Việc xưng tội không giúp chúng ta cải thiện con người bao nhiêu. Tại sao? Vì chúng ta quá chú ý đến các thứ tội mà không chú ý bao nhiêu đến thân phận tội lỗi của mình.

Tội không chỉ là những việc làm xấu, mà chủ yếu là tình trạng xấu ta đang sống. Vì thế điều cần thiết hơn không phải chỉ là xin Chúa tha tội cho mình, mà là xin Chúa thương xót cứu vớt mình khỏi tình trạng xấu ấy.

"Một người tội lỗi ý thức thân phận tội lỗi của mình còn tốt hơn một vị thánh ý thức mình là thánh" (Yiddish).

2. MỘT TÂM LÒNG TAN NÁT KHIÊM CUNG

Trong xã hội Do Thái, ai cũng coi những người thu thuế là những kẻ tội lỗi. Trong dụ ngôn này chính Chúa Giêsu cũng coi như thế, và chính người thu thuế cũng tự coi như thế.

Nhưng người thu thuế này đã lên đền thờ cầu nguyện, nghĩa là anh có thiện chí, anh muốn từ bỏ tội lỗi, anh muốn được tha.

Tuy nhiên khi xét lại quãng đời tội lỗi đã qua, anh biết rằng anh không thể nào được tha: theo luật, một người lỗi đức công bình nếu muốn được tha thì phải trả hết tiền, còn bồi thường thêm 1/5 nữa. Anh làm sao nhớ hết những kẻ mà anh làm hại, có nhớ cũng không có tiền để trả, huống chi lại thường thêm 1/5...

Lòng anh tan nát. Nhưng anh không tuyệt vọng: nếu theo luật, anh không thể được tha thì anh sẽ kêu xin đến lòng thương xót của Chúa. Thế là anh thốt lên: "Lạy Chúa, xin thương xót con là kẻ tội lỗi".

Điểm đáng ta chú ý là anh thu thuế này đã trích những tiếng đầu của Thánh vịnh 50 ("Lạy Chúa xin xót thương con theo lòng nhân hậu Chúa"). Mà trong Thánh vịnh này cũng có câu "Chúa gấn gửi những tấm lòng tan nát khiêm cung". Thiên Chúa đúng là như thế. Người thu thuế đã kêu đến chính nơi phải kêu, chạm tới chính chỗ phải chạm. Vì vậy Chúa đã thương xót anh, tha thứ tất cả cho anh, như lời Chúa Giêsu nói: "Ta nói cho các ông biết: người này khi trở về thì đã nên công chính rồi".

CHÚA NHẬT XXXI THƯỜNG NIÊN, NĂM C

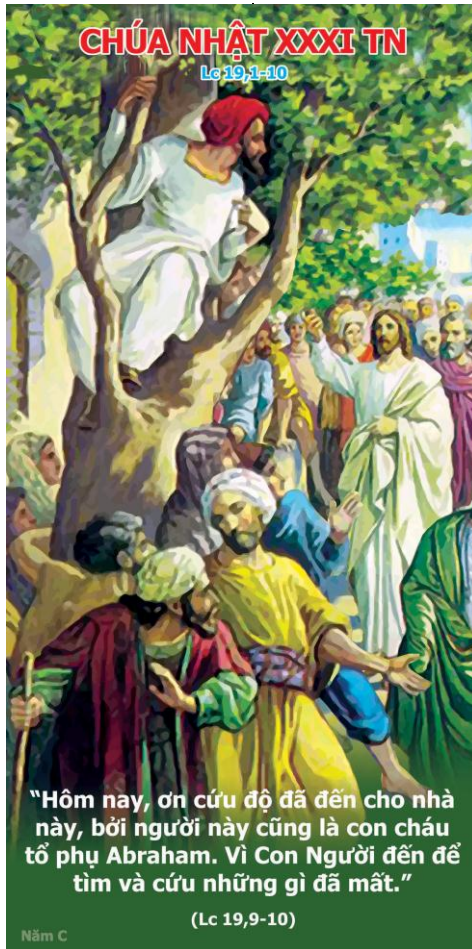
Có hai nhân tố tạo nên sự thay đổi của Dakêu:

- một là những cố gắng của chính Dakêu: "tìm cách xem" mặt Chúa Giêsu, "chạy tới phía trước", "leo lên một cây sung để xem Chúa Giêsu".

- hai là lòng nhân từ của Chúa Giêsu: Ngài "nhìn lên" ông, Ngài gọi ông "xuống mau đi", Ngài đưa đề nghị đến nhà ông "Hôm nay tôi phải ở lại nhà ông". Chúa Giêsu tự giới thiệu là "Con Người đến để tìm và cứu những gì đã mất".

Câu chuyện được kể lại trong bài Tin Mừng có nhiều tình tiết diễn biến như một vở kịch sinh động. Vậy chúng ta hãy theo dõi lần lượt những diễn biến đó.

- Khởi đầu nhân vật thứ nhất xuất hiện. Đó là Chúa Giêsu. Ngài đang đi trên lộ trình ngang qua thành Giêricô để tiến về thành Giêrusalem. Ngài không phải chỉ đi lang thang, mà có mục đích rõ ràng, đó là để "tìm cứu vớt những gì đã hư hỏng".

- Tới phiên nhân vật thứ hai xuất hiện, đó là ông Giakêu, một người giàu có nổi tiếng ở thành phố Giêricô này. Ông làm giàu nhờ nghề nghiệp của ông, trưởng ban thu thuế. Giakêu muốn gặp Chúa Giêsu, nhưng dân chúng thì đông, mà ông thì thấp lùn không thể nhón gót lên mà thấy Ngài được, nên ông trèo lên một cây sung cho dễ nhìn.

- Xin hãy chú ý nghĩa của những chi tiết này: Chúa Giêsu đang đi tìm người tội lỗi, và người tội lỗi cũng đang đi tìm Chúa. Hai bên gặp nhau và ơn cứu rỗi được thực hiện. Ơn Cứu rỗi là kết quả của sự gặp gỡ của 2 phía: phía Chúa và phía người tội lỗi. Nếu Chúa không đi tìm thì chẳng ai được cứu rỗi. Nhưng dù Chúa có tìm mà người tội lỗi không đáp lại thì cũng chẳng có ơn cứu rỗi. Phải có sự hợp tác của cả 2 phía.

- Khi hai nhân vật ấy gặp nhau, thì ai lên tiếng trước? Thưa là Chúa Giêsu. Ngài nhìn lên cây sung và nói với Giakêu. Xin chú ý

lần nữa, chi tiết Chúa Giêsu lên tiếng trước cũng có ý nghĩa lắm: mặc dù ơn cứu rỗi là sự hợp tác giữa 2 phía, nhưng sáng kiến khởi đầu là từ phía Chúa. Chúa Giêsu lên tiếng trước, nhưng Ngài nói gì? Chúa nói "Ông Giakêu ơi, xuống mau đi vì hôm nay tôi cần đến trọ ở nhà ông". Lại một lần nữa xin chú ý: Chúa Giêsu quả là người tế nhị. Chúa muốn giúp ông Giakêu nhưng lại nói là Chúa cần ông giúp đỡ. Tế nhị là ở chỗ đó, để sau đó ông Giakêu không ngại nhận sự giúp đỡ của Chúa.

- Bây giờ tới nhóm nhân vật thứ ba, là quần chúng. Khi họ nghe Chúa Giêsu nói là muốn đến ở trọ nhà một tên thu thuế tội lỗi như vậy thì họ ngạc nhiên đến ngỡ ngàng: không lẽ nào một người thánh thiện như Chúa Giêsu mà lại đến ở nhà một người tội lỗi như ông Giakêu sao?

- Phần ông Giakêu thì quá mừng rỡ trước đề nghị của Chúa Giêsu. Ông tức khắc có một quyết định là từ nay sẽ chấm dứt mọi tội lỗi. Ông sẽ lấy phân nửa tài sản của ông để bố thí cho những người nghèo. Còn đối với những người đã bị ông gian lận tiền bạc thì ông sẽ đền cho họ gấp bốn. Ông Giakêu xin đền gấp bốn tức là ông cũng thừa nhận mình là một tên tội lỗi công khai. Cho nên quyết định của ông vừa là khiêm

nhường, vừa là công bình vừa là bác ái.

Bất cứ cuộc trở lại nào cũng đòi phải từ bỏ. Một người từ trước tới giờ không có đạo, tin vào đủ thứ mê tín dị đoan, nay trở lại theo đạo thì phải từ bỏ tất cả những mê tín dị đoan ấy chỉ còn tin vào một mình Chúa duy nhất mà thôi. Một người bấy lâu nay không giữ đạo, sống bê tha tội lỗi, nay muốn ăn năn trở lại thì cũng phải từ bỏ con đường tội lỗi cũ. Đó là những cuộc trở lại lớn. Còn những cuộc trở lại nhỏ hơn thì cũng thế, cũng phải từ bỏ. Từ trước tới giờ, anh làm ăn bằng những mảnh khoe gian lận, nay anh muốn trở lại sống tốt thì tức nhiên anh phải bỏ những món tiền gian lận ấy. Chứ không thể nào vừa muốn sống đàng hoàng mà vừa tiếp tục những kiểu làm ăn gian lận cũ được. Niềm vui sướng của ông Giakêu khi trở lại là một niềm vui rất lớn. Lớn đến nỗi ông trở thành một con người hết sức hào phóng, quảng đại bỏ đi hơn phân nửa tài sản của mình mà cũng không tiếc. Nếu chúng ta trở lại từ những gì xấu xa khuyết điểm cũ của ta để sống đàng hoàng tử tế hơn, thì chắc chúng ta cũng sẽ hưởng được niềm vui sướng to lớn như vậy trong tâm hồn.

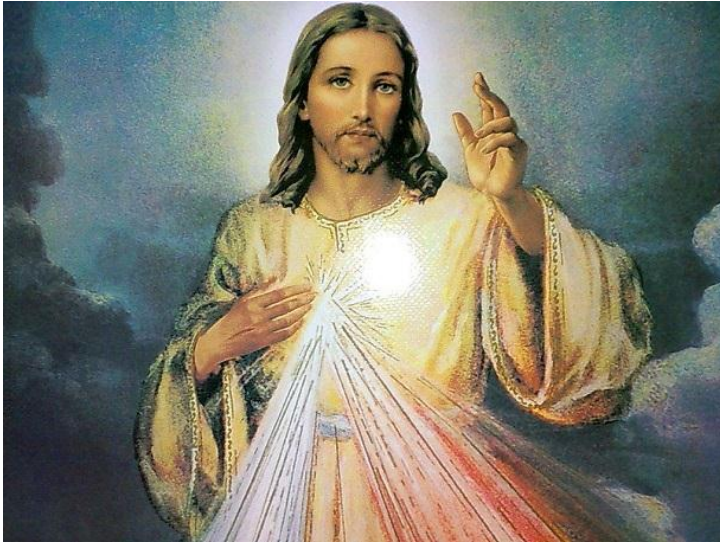
HOC HỎI LINH ĐẠO

Bài 10

Tìm Hiểu Tông Chiếu
Dung Nhan Lòng Xót Thương

Lm Giuse Ta Huy Hoàng

Dẫn vào

Năm thánh Lòng Thương Xót đã xuất hiện cách ân cần, khẩn thiết và đầy ý nghĩa khi đến với nhân loại nói chung, với Ki-tô hữu khắp nơi trên thế giới nói riêng. Tất cả đang diễn ra như một nhu cầu tất yếu của thời đại,¹ một thời đại hoàng kim của những khó khăn cực kỳ trong đức

tin, đức cậy và đức mến. Dường như con người ngày càng chỉ muốn khám phá về một Thiên Chúa nào đó theo ý riêng mình, và ngay cả chính Thiên Chúa – vốn là Đấng Vô Hình, Vô Biên và Bất Khả Thấu – bằng những phương thể hữu hạn và thuần túy khả giác.

Mà cũng chẳng nên xem thế là lạ làm gì. Chính Tông đồ Phi-líp-phê đã từng đặt câu hỏi này với Đức Giê-su Ki-tô: “Thưa Thầy, xin tỏ cho chúng con thấy Chúa Cha, như thế là chúng con mãn nguyện”.² Khi câu trả lời của Đức Giê-su Ki-tô là: “Thầy ở với anh em bấy lâu, thế mà anh Phi-líp-phê, anh chưa biết Thầy ư?”³ thì

---

¹ *Tông chiếu Dung Nhan Lòng Xót Thương (Misericordiae Vultus)* công bố Năm thánh Lòng Thương Xót bắt đầu từ ngày 08 tháng 12 năm 2015 và kết thúc vào ngày 20 tháng 11 năm 2016.

² Ga 14,8.

³ Ga 14,9.

không phải ai cũng hiểu: “Ai thấy Thầy là thấy Chúa Cha”.⁴ Bởi tính khả giác của màu nhiệm này chỉ là thế!

Chẳng vậy mà, với *Thông điệp Thiên Chúa Cha Giàu Lòng Thương Xót (Dives in Misericordia)*, ý niệm về một Ngôi Hai Thiên Chúa làm người, sống như con người mọi đàng ngoại trừ tội lỗi, mãi cho đến nay, vẫn luôn được coi là một biểu hiện thực tế và tuyệt vời nhất của Thiên Chúa Tình Yêu Xót Thương.⁵ Thật vậy, Đức Giê-su Ki-tô vốn dĩ...

... là Thiên Chúa mà không nghĩ phải nhất quyết duy trì địa vị ngang hàng với Thiên Chúa, nhưng đã hoàn toàn trút bỏ vinh quang mặc lấy thân nô lệ, trở nên giống phàm nhân sống như người trần thế. Người lại còn hạ mình, vâng lời cho đến nỗi bằng lòng chịu chết, chết trên cây thập tự.⁶

Ý niệm kỳ diệu này trong *Tông chiếu Dung Nhan Lòng Xót Thương (Misericordiae Vultus)* được diễn tả là: “Mọi thứ nơi Người nói lên lòng thương xót”.⁷ (APV 8,8)

Bốn lần sử dụng từ *mercy*

1. APV 8,8

- *Everything in him speaks of **mercy**.* (APV 8,8)
- *Tout en Lui parle de **miséricorde**.* (APV 8,8)
- Mọi thứ nơi Người nói lên **lòng thương xót**. (APV 8,8)

⁴ *Ibid.*

⁵ Có thể nói từ khởi thủy, nhưng cách riêng từ thời Tân ước, rồi với Công đồng Va-ti-ca-nô II, cách riêng hơn nữa từ các văn kiện: *Thông điệp Thiên Chúa Cha Giàu Lòng Thương Xót* (Đức Giáo hoàng Gio-an Phao-lô II), *Thông điệp Thiên Chúa là Tình Yêu* (Đức Giáo hoàng Bê-nê-đíc-tô), *Tông chiếu Dung Nhan Lòng Xót Thương* (Đức Giáo hoàng Phan-xi-cô), tên của Thiên Chúa được gọi với lòng kính mến đặc biệt là Thiên Chúa của Tình Yêu Xót Thương. (x. Richard Bulzacchelli, *The Pivotal Significance of a Forgotten Encyclical*; Gio-an XXIII, *Diễn văn Khai Mạc Công Đồng Va-ti-ca-nô II*; Phan-xi-cô, *Angelus ngày 17-11-2013 và Bài nói chuyện với nhân viên hỏa xa ngày 21-12-2015*).

⁶ Pl 2,6-8.

⁷ APV 8,8.

2. APV 8,12

- *What moved Jesus in all of these situations was nothing other than **mercy**, with which he read the hearts of those he encountered and responded to their deepest need. (APV 8,12)*
- *Ce qui animait Jésus en toute circonstance n'était rien d'autre que la **miséricorde** avec laquelle il lisait dans le coeur de ses interlocuteurs et répondait à leurs be-soins les plus profonds. (APV 8,12)*
- Điều làm Đức Giê-su xúc động trong tất cả các tình huống này không gì khác hơn là **lòng thương xót**, nhờ đó Người đọc được lòng của những kẻ Người gặp gỡ và đáp ứng nhu cầu sâu xa nhất của họ. (APV 8,12)

3. APV 8,14

- *After freeing the demoniac in the country of the Gera-senes, Jesus entrusted him with this mission: "Go home to your friends, and tell them how much the Lord has done for you, and how he has had **mercy** on you" (Mk 5:19). (APV 8,14)*
- *Après avoir libéré le possédé de Gerasa, il lui donna cette mission: "Annonce tout ce que le Seigneur a fait pour toi dans sa **miséricorde**" (Mc 5, 19). (APV 8,14)*
- Sau khi giải thoát cho người bị thần ô uế ám tại miền quê Ghê-ra-sa, Đức Giêsu trao cho anh ta nhiệm vụ này: "Anh cứ về nhà với người thân và nói cho họ hay biết bao điều Chúa đã làm cho anh, và Ngài đã **thương xót** anh như thế nào" (Mc 5,19). (APV 8,14)

4. APV 8,15

- *The calling of Matthew is also presented within the context of **mercy**. (APV 8,15)*
- *L'appel de Matthieu est lui aussi inscrit sur l'horizon de la **miséricorde**. (APV 8,15)*
- Ơn gọi của Mát-thêu cũng được trình bày trong bối cảnh của **lòng thương xót**. (APV 8,15)

Để kết

Năm thánh Lòng Thương Xót đã đến với nhân loại. Thiên Chúa, Đấng Vô Hình, Vô Biên và Bất Khả Thấu là một Thiên Chúa thật sự giàu lòng xót thương. Do đó, khi xác tín về một Thiên Chúa giàu lòng thương xót, Ki-tô hữu ngày nay được đặc biệt mời gọi... hãy cùng với Giáo hội của Đức Giê-su Ki-tô mà mạnh mẽ tuyên xưng rằng, ân sủng Chúa ban không hề thiếu: (1) "Mọi thứ nơi Người nói lên lòng thương xót". (APV 8,8)

Ngay cả khi phải đương đầu với một thời đại hoàng kim của những khó khăn cực kỳ trong đức tin, thì đừng quên: (3) "Sau khi giải thoát cho người bị thần ô uế ám tại miền quê Ghê-ra-sa, Đức Giêsu trao cho anh ta nhiệm vụ này: 'Anh cứ về nhà với người thân và nói cho họ hay biết bao điều Chúa đã làm cho anh, và Ngài đã thương xót anh như thế nào'" (Mc 5,19). (APV 8,14)

Vì thế, nếu con người ngày càng chỉ muốn khám phá Thiên Chúa – vốn là Đấng Vô Hình, Vô Biên và Bất Khả Thấu – bằng những phương thế hữu hạn và thuần túy khả giác, thì ước gì các môn đệ của Chúa là chính chúng ta, hãy kiên vững với ơn gọi của người tông đồ lòng thương xót, hãy rao giảng về một Thiên Chúa, Đấng Vô Hình, Vô Biên và Bất Khả Thấu bằng đời sống thăm đượm lòng Chúa xót thương; chính (4) "Ơn gọi của Mát-thêu cũng được trình bày trong bối cảnh của lòng thương xót". (APV 8,15)

Nghĩa là, trong ý thức về một Giáo hội với định hướng loan báo Tin mừng đậm chất thương xót của tình yêu Thiên Chúa, nhờ sự chiêm ngắm và sống lòng thương xót theo gương sống của Đức Giê-su Ki-tô, Giáo hội cần nhận ra mình là những tông đồ tự nguyện nên nghèo khó để chăm sóc những người nghèo khổ của Thiên Chúa.⁸ Bởi lẽ, (2) "Điều làm Đức Giê-su xúc động trong tất cả các tình huống này không gì khác hơn là lòng thương xót, nhờ đó Người đọc được lòng của những kẻ Người gặp gỡ và đáp ứng nhu cầu sâu xa nhất của họ". (APV 8,12)

12-9-2016

GTHH

---

⁸ X. *MV*, số 19; Aloysius Pieris, *Christ Beyond Dogma: Doing Christology in the Context of the Religions and the Poor*, Louvain Studies 25 (Fall, 2000).

TIN TỨC – SINH HOẠT

THÁNH LỄ KÍNH LCTX TRONG THÁNG 10/2016 CỦA TGP VÀ CÁC GIÁO HẠT

Kính mời Quý Ông Bà, Anh Chị Em tham dự thánh lễ Kính LCTX tại các địa điểm sau:

TỔNG GIÁO PHẬN

NHÀ THỜ TÂN ĐỊNH – Nhà Thờ Hành hương lãnh Ôn Toàn Xá: (289, Hai Bà Trưng, P.8, Q.3, TP.HCM) Lúc 15h các ngày Thứ sáu hằng tuần:

- Ngày 07/10; Chủ Tế: **LM Giuse Nguyễn Phát Tài**, GX Tân Thông, hạt Củ Chi, Gp Phú Cường.
- Ngày 14/10; Chủ Tế: **LM Ernest Nguyễn Văn Hưởng**, Tân Tổng Linh Hướng CĐ LCTX Tgp Sài Gòn.
- Ngày 21/10; Chủ Tế: **LM Giacôbê Phạm Văn Phụng**, OP. Giáo xứ Mân Côi, hạt Gò Vấp.
- Ngày 28/10; Chủ Tế: **LM Phanxicô Xaviê Bảo Lộc**, Giám học TTMV Tgp.

CÁC GIÁO HẠT:

- **HẠT XÓM MỚI:** Nhà Thờ **Gx Thái Bình** (751, Thống Nhất, P.13, Q.Gò vấp): Lúc 15h00, Ngày 06/10 (Thứ năm ĐT), Chủ tế: **LM Giuse Đỗ Mạnh Cường**.
- **HẠT TÂN ĐỊNH:** Nhà Thờ **GX Phaolô 3**, (262/14, Lê Văn Sỹ, P.14, Q.3): Lúc 17h00, Ngày 06/10 (Thứ năm ĐT); Chủ Tế: **LM F.X Nguyễn Ngọc Thu**, Linh hướng CĐ.LCTX hạt Tân Định.
- **HẠT HÓC MÔN:** Nhà Thờ **GX Bùi Môn**, (4/2, ấp Tân Tiến, xã Xuân Thới Đông, huyện Hóc Môn): Lúc 15h00, ngày 08/10 (Thứ bảy ĐT); Chủ Tế: **LM Phêrô Nguyễn Ngọc Vượng**, Linh hướng CĐ.LCTX hạt Hóc Môn.
- **HẠT TÂN SƠN NHÌ:** Nhà thờ **Gx Tân Hương** (162 Tân Hương, P. Tân Quý, Q. Tân Phú): Lúc 15g00, ngày 04/10 (thứ

Ba đầu tháng). Chủ tế: **LM Đa Minh Vũ Ngọc Thủ**, Linh hướng CĐ LCTX hạt Tân Sơn Nhì.

- **HẠT GIA ĐỊNH: Nhà thờ Gx Bình Lợi** (430 Nơ Trang Long, P. 13, Q. Bình Thạnh): Lúc 17g30, ngày 08/10 (thứ Bảy). Chủ tế: **LM Augustino Maria Phan Anh Tuấn, CMC.**

Trước Thánh Lễ có giờ Cầu nguyện Tôn Kính Lòng Chúa Thương Xót.

DANH SÁCH ÂN NHÂN THÁNG 8/2016

DANH SÁCH BẰNG ÂN NHÂN (GIÚP PHÁT TRIỂN CĐ LCTX TGP SÀI GÒN)

HẠT XÓM MỚI:

1. Anna Nguyễn Thị Thảo, Giáo xứ Bắc Dũng.
2. Phêrô Nguyễn Hữu Hạnh, Giáo xứ Bắc Dũng.
3. Lh Đaminh Nguyễn Ngọc Tuấn Anh, Giáo xứ Bắc Dũng.
4. Phêrô Nguyễn Văn Long, giáo xứ Bắc Dũng.
5. Giuse.M Nguyễn Văn Hạ, Giáo xứ Bắc Dũng.
6. Lh Giuse Nguyễn Phú Bạt, Giáo xứ Thạch Đà.
7. Gioan.B Vũ Hoàng Ân, Giáo xứ Nữ Vương Hòa Bình.

HẠT GÒ VẤP:

1. Lh Phêrô Châu Văn Huế, Giáo xứ Hạnh Thông Tây.

ÂN NHÂN GIÚP CỠ ĐỘNG VIỆC TÔN KÍNH LCTX:

1. Ban Chấp hành CĐ.LCTX hạt Hóc Môn: 300chuỗi MC (50 hạt), 400 chuỗi MC (10 hạt).
2. Chị Maria Đào Thị Kim Nhung, GX Tân Sa Châu, hạt Chí Hòa: 2.500 chuỗi MC (50 hạt)
3. Maria Đình Thị Ngọc Yến, GX Nghĩa Hòa, hạt Chí Hòa: 200 chuỗi MC (50 hạt), 200 (10 hạt).
4. CĐ.LCTX hạt Gia Định: 1.560 chuỗi MC (50 và 10 hạt).
5. CĐ.LCTX Giáo xứ An Phú, hạt Tân Định: 665 chuỗi Mân Côi.
6. CĐ.LCTX Giáo xứ Phaolô 3: 200 chuỗi Mân Côi.

7. CD.LCTX Giáo xứ Bến Cát, hạt Gò Vấp: 1.000.000đ.

8. Giuse Bùi Tuấn Minh, BCH GP: 1.000 chuỗi MC (50 hạt), 1.000 chuỗi MC (10 hạt).

9. CD.LCTX hạt Gò Vấp: 1.200 chuỗi MC (10 và 50 hạt).

10. Maria Nguyễn Thị Thơi, Giáo xứ Cầu Kho, hạt SG – CQ: 300 chuỗi MC.

11. Maria Đinh Thị Yển, Giáo xứ Cầu Kho, hạt SG – CQ: 400 chuỗi MC.

ÂN NHÂN ĐÓNG GÓP CHO CÔNG VIỆC BÁC ÁI:

1. Anna Trần Thị Thị, Giáo xứ Thăng Thiên: 2.000.000đ.

2. Lm Giuse Nguyễn Phát Tài, Giáo xứ Tân Thông, Gp Phú Cường: 3.000.000đ

3. CD LCTX giáo xứ Lam Sơn, hạt Xóm Mới: 500.000đ

Ban chấp hành CD LCTX Tgp Sài Gòn, chân thành tri ân quý Ân Nhân. Nguyên xin Thiên Chúa chúc lành và bù đắp xứng đáng cho lòng quảng đại của quý Ân Nhân.

Ý CẦU NGUYỆN CỦA ĐỨC THÁNH CHA PHANXICÔ

THÁNG MƯỜI

Ý chung: Cầu cho các nhà báo, khi thi hành công việc của mình, luôn được thôi thúc bởi việc tôn trọng sự thật và ý thức đạo đức chắc chắn.

Ý truyền giáo: Cầu cho ngày thế giới truyền giáo đổi mới các cộng đoàn Kitô hữu, đem đến niềm vui và trách nhiệm loan báo Tin Mừng.

Quý vị có nhu cầu hiệp thông cầu nguyện, xin email về longthuongxotgp@yahoo.com để cộng đoàn cùng hiệp thông cầu nguyện.

THÁNH LỄ TẠ ƠN & CẦU NGUYỆN CHO CHA TỔNG LINH HƯỚNG

Đời sống Kitô hữu là một hành trình bước theo Chúa Giêsu. Đây là một hành trình đầy gian nan, thách thức, cám dỗ,... không dễ dàng thực hiện. Nó không chỉ diễn ra trong vài ngày, vài tháng hay vài năm, mà diễn ra trong suốt cuộc sống của Kitô hữu. Chính vì vậy, đời sống tâm linh rất cần phải có một người hướng dẫn hay còn gọi là linh hướng để giúp cho hành trình theo Chúa được nhẹ nhàng, vững vàng và hăng say hơn. Cùng cảm nhận, Chị thánh Faustina đã kêu lên: *"Ôi, giả như có được một Cha linh hướng ngay từ ban đầu, có lẽ tôi đã không phí phạm rất nhiều ơn Chúa đến thế"* (NK 35).

Với một cộng đoàn Công Giáo, sự cần thiết phải có một Linh mục linh hướng càng phải được ưu tiên, trước hết để thánh hóa bản thân và gia đình các hội viên, sau đó để mọi hoạt động của cộng đoàn được đi đúng đường lối của Giáo Hội.

Thánh lễ Tạ ơn và Cầu nguyện cho Cha tân tổng linh hướng cộng đoàn LCTX TGP được tổ chức vào thứ Sáu 10/9/2016, tại nhà thờ giáo xứ Tân Định.

14g00, các anh chị em đoàn viên CĐ LCTX đã có mặt theo sự phân công của Ban tổ chức để

đón tiếp các Cha, quý khách, và hoàn tất các công việc phục vụ cho thánh lễ. Mặc dù ở trong mùa mưa bão, nhưng thời tiết hôm nay rất đẹp, như hòa chung niềm vui cùng CĐ LCTX, tạo thuận lợi cho việc tổ chức cũng như tham dự thánh lễ.

15g00, đoàn đồng tế từ cuối nhà thờ tiến lên Cung thánh. Thánh lễ do Cha Ernest, tân TLH chủ tế, đồng tế với ngài có 15 linh mục đến từ nhiều nơi, gồm Quý Cha hạt trưởng, Quý Cha linh hướng các cộng đoàn LCTX cấp hạt trong TGP, đặc biệt là sự có mặt của Quý Cha linh hướng CĐ LCTX cấp giáo phận: Bắc Ninh, Phan Thiết, Bà Rịa, Xuân Lộc và Vĩnh Long. Riêng GP Hưng Hóa, Cha Giuse (linh hướng CĐ LCTX GP) dù đang trong tuần thường huấn linh mục giáo phận, không đến tham dự được nhưng cũng gọi điện chúc mừng và cùng với Linh mục đoàn GP Hưng Hóa dâng lễ Tạ ơn lúc 8g00 sáng cùng ngày, cầu nguyện cho cha tân TLH, thể hiện niềm hân hoan và sự hiệp thông tuyệt vời của các CĐ LCTX trong nước với Cha Ernest, tân TLH và CĐ LCTX TGP SG trong sự kiện đặc biệt và đáng nhớ này.

Đến tham dự Thánh lễ có đoàn đại diện Ban Điều hành Cộng đoàn LCTX GP Bà Rịa (15 thành viên), BCH cộng đoàn LCTX các giáo hạt Hóc Môn, Xóm Mới, Tân Sơn Nhì, Gia Định, Bình An, Tân Định, Gò Vấp, Phú Nhuận, Thủ Đức, các đoàn viên CĐ LCTX các giáo xứ trong TGP và đông đảo giáo dân cũng đến hiệp dâng thánh lễ để cầu nguyện và chúc mừng Cha tân TLH.

Đầu lễ, sau lời giới thiệu của cha Giuse Nguyễn Văn Tuyên, cha Phêrô Nguyễn Ngọc Vượng, hạt trưởng hạt Hóc Môn (thành viên ban Tư vấn Đức TGM) đã công bố trước Cộng đoàn Phụng vụ Văn Thư Bổ Nhiệm của Đức TGM Phao-lô Bùi Văn Đọc, ký ngày 29/8/2016, bổ nhiệm cha Ernest Nguyễn Văn Hưởng, chính xứ Gx Chợ Đũi, giáo hạt Sài Gòn Chợ Quán, đặc trách tông đồ giáo dân TGP, làm Tổng LH cộng đoàn LCTX TGP Sài Gòn-Tp HCM.

Tiếp theo, cha Ernest ngỏ lời cảm ơn Đức TGM và cộng đoàn LCTX đã tín nhiệm Cha làm linh hướng cho cộng đoàn, Cha bày tỏ niềm tin tưởng, phó thác mọi sự vào LTX của Chúa. Cha cũng gợi ý những công việc trước mắt cho các đoàn viên, cụ thể là làm sao để gia tăng sự hiểu biết một cách chính xác về LCTX nơi mọi người, vì biết nhiều thì yêu mến nhiều, hy vọng nhiều, giúp chúng ta ngày càng thấm nhuần và đi sâu vào tình yêu của Thiên Chúa.

Trong bài giảng lễ, cha Ernest nói về sự linh hứng của Chúa Thánh Thần nơi các cộng đoàn và cá nhân, cha nói: Đây là sự linh hứng thực sự của Chúa Thánh Thần, người này người kia đều nhận

là làm theo Chúa Thánh Thần mách bảo? “Gió muốn thổi đâu thì thổi” nên thật khó để biết Gió thật sự của Chúa thổi đến ai. Căn cứ vào đâu để biết có Chúa Thánh Thần? Đó là căn cứ vào Sự thật, ai sống trong sự thật người đó có Chúa Thánh Thần... Như những trường hợp được khỏi bệnh, chính là Chúa chữa qua trung gian những thầy thuốc, qua trung gian những phương pháp điều trị. Linh mục nào đó có đặt tay thì cũng chỉ là cầu xin Chúa Thánh Thần chữa chứ linh mục đó không thể chữa. Linh mục chỉ là người trung gian xin ơn và Thiên Chúa có thể sai người này người khác đến chữa bệnh cho chúng ta. Chính Chúa là Đấng giàu lòng xót thương nên Người ban ơn cho chúng ta, chữa lành cho chúng ta. Tìm được sự thật, sống trong sự thật toàn vẹn là ta đã có Chúa Thánh Thần. Ở đâu có sự giả dối thì ở đó không có Thiên Chúa, nếu ai gán một chút giả dối nào đó cho Thiên Chúa, người đó mắc tội nặng... Các linh mục được kêu gọi nên thánh, anh chị em tín hữu cũng được kêu gọi nên thánh, nhưng nên thánh là cả một chặng đường dài, tiệm tiến chứ không phải một sớm một chiều. *"Anh em hãy nên hoàn thiện như Cha anh em trên trời là Đấng hoàn thiện"* (Mt 5, 48), anh chị em hãy tin thác vào Lòng Chúa xót thương để trở nên thánh thiện...

Cuối lễ, đại diện CĐ LCTX TGP Sài Gòn, anh Gioan B. Maria Nguyễn Thế Vịnh, trưởng BCH, mượn lời Thánh Vịnh 118, dâng lên Chúa những tâm tình tạ ơn: *"Hãy tạ ơn Chúa vì Chúa nhân từ, muôn ngàn đời Chúa vẫn trọn tình thương"*. Anh trưởng ban cũng bày tỏ niềm tri ân cha Ernest đã sẵn sàng nhận làm Tổng Linh hướng cho cộng đoàn, đồng thời chân thành cảm ơn cha Gioan Baotixita, nguyên Tổng LH, đã hướng dẫn và đồng hành với cộng đoàn trong suốt thời gian qua; cảm ơn quý Cha đồng tế và Quý cộng đoàn hiện diện trong thánh lễ hôm nay.

Thánh lễ kết thúc trong niềm tri ân Thiên Chúa, sau phép lành với ơn toàn xá.

Xin Thiên Chúa là Cha giàu lòng thương xót, Mẹ Maria, thánh nữ Faustina luôn đồng hành với Cha TLH của chúng con.

LT & PĐV

Ban TT CĐ LCTX TGP

DIỄN ĐÀN

Hãy đi rao giảng Tin Mừng khắp thế gian

Lm. Anton Nguyễn Văn Đô

THÁNG 10, THÁNG TRUYỀN GIÁO

Bước vào tháng 10, tháng Mân Côi, Giáo hội mời gọi chúng ta hãy khám phá lại nét đẹp của lời Kinh này và siêng năng đọc kinh Mân Côi cầu cho thế giới được hoà bình. Tháng 10 còn là tháng truyền giáo,

Giáo hội cũng kêu gọi con cái mình dấn thân cho việc truyền giáo, bước theo Chúa Giêsu trong hành trình đức tin, và có Mẹ Maria Nữ Vương truyền giáo đi đầu dẫn chúng ta đến với Chúa Kitô, Đấng Cứu Thế và dạy chúng ta đem Chúa đến cho tha nhân.

Nhưng Chúa nhật truyền giáo để làm gì?

Để nhắc lại rằng bản chất của Giáo hội là truyền giáo; mục đích đầu tiên của Giáo hội khi được Chúa Giêsu thiết lập là truyền giáo.

Ai phải truyền giáo?

Là chi thể của Hội Thánh, tất cả những người đã chịu phép rửa tội phải thi hành nhiệm vụ truyền giáo. Điều này không có ý nói họ phải đi thật xa. Những nơi nào có họ, họ phải truyền giáo. Thánh Giáo hoàng Gioan Phaolô nói: "*Không ai được ngưng nghĩ việc này, vì là bổn*

phận khẩn thiết của ngày hôm nay". Với lại, chính Chúa Giêsu yêu cầu chúng ta: "*Các con hãy đi khắp thế gian, rao giảng Tin Mừng cho mọi tạo vật*" (Mc 16, 15). Thánh Phaolô kêu lên: "*Khốn thân tôi nếu tôi không rao giảng Tin Mừng*" (1 Cr 9, 16).

Giáo hội tự bản chất là truyền giáo.

Nếu như Isaia, con trai Amót được thị kiến: "*Các dân nước sẽ đổ xô về núi Chúa... trong ngày sau hết*" (x. Is 2, 1-5). Thánh Phaolô cho người con tinh thần của mình biết: "*Thiên Chúa muốn cho mọi người được cứu*

rồi” (x.1 Tm 2, 4 – 6). Cả bốn sách Tin Mừng đều nêu bật ý nghĩa của việc truyền giáo, nội dung sứ vụ mà Chúa Giêsu trao cho Giáo hội chứng tỏ bản chất của Giáo Hội là truyền giáo. Chính Chúa Giêsu Phục sinh đã nói với các tông đồ nơi Phòng Tiệc Ly như sau: *"Như Cha đã sai Thầy, thì Thầy cũng sai các con"* (Ga 20, 21). Đến lượt Chúa Con cũng sai Giáo Hội ra đi cho đến tận cùng trái đất. Đây là sứ điệp duy nhất phát xuất từ Thiên Chúa gửi đến hết mọi người ngõ hầu họ được cứu chuộc và trở nên con cái Thiên Chúa.

Đức nguyên Giáo hoàng Bênêdictô XVI đã nhấn mạnh: Sứ vụ truyền giáo là *"bốn phần của toàn thể Giáo hội"*, vốn *"tự bản chất là thừa sai"* (Ad gentes, 2). Trích dẫn lời Đức Phaolô VI, ngài tiếp: *"Giáo Hội hiện hữu để truyền giáo, để giảng thuyết và giáo huấn, để làm máng chuyển quà tặng của các ân sủng, để hoà giải các tội nhân với Thiên Chúa, để trường tồn hy lễ của Chúa Kitô trong Thánh Lễ, đó là việc tưởng niệm cuộc tử nạn và phục sinh vinh hiển của Người"*.

Đức Bác Ái là linh hồn của sứ mạng truyền giáo.

Thánh Phaolô viết: *"Tình Yêu Chúa Kitô thôi thúc tôi"* (2 Cr 5,

14). Đức Kitô thúc bách những người đã chịu phép Rửa tội nam phụ cũng như lão ấu, kể cả người đau yếu lẫn người nghèo, khi đã đón nhận tình yêu cứu độ của Thiên Chúa, có sứ mạng rao giảng và mang tình yêu cho hết mọi người, bằng lời nói và chứng tá cụ thể của Đức Ái. Truyền giáo là gì nếu không phải là loan báo Tin Mừng về tình yêu của Thiên Chúa như chính Chúa Giêsu đã làm. Ngài không những đã hăng say loan báo tình yêu của Thiên Chúa cho mọi người, Ngài còn hy sinh mạng sống để làm chứng cho tình yêu đó. Hơn thế nữa, Ngài mặc khải và nhập thể tình yêu đó nơi chính bản thân mình. Ngài là hiện thân của tình yêu Thiên Chúa. Nơi Ngài, tình yêu chiến thắng tội lỗi và sự chết. Vì thế, sứ điệp Tin Mừng Nước Thiên Chúa trở thành Tin Mừng Phục Sinh, Niềm Hy vọng cho toàn thể giới.

Nhân dịp Đại Năm Thánh 2000, thánh Giáo hoàng Gioan Phaolô II đã nói: *"Sứ mạng của Giáo Hội kéo dài sứ mạng của Chúa Kitô. Giáo Hội không ngừng rao giảng cho thế giới Tình Phụ Tử của Thiên Chúa, bằng việc rao giảng và bằng chứng tá của những con cái mình... nhờ việc thực hành mệnh lệnh tình thương đối với*

Thiên Chúa và đối với anh chị em". Ngài cũng khuyến khích mọi thành phần trong Giáo hội can đảm khởi hành "mùa truyền giáo mới", vì "Giáo Hội cần đến với con người... công việc cao cả nhất là công việc rao giảng Tin Mừng Chúa Kitô", ngài kêu gọi: "Anh chị em đừng sợ: hãy mở toang mọi cửa để tiếp đón Chúa Kitô" (Huấn Đức ngày 22 tháng 10/2000, tại Roma).

Đức Thánh Cha Phanxicô viết trong sứ điệp của mình rằng: *"Ngày nay vẫn còn rất nhiều người không nhận biết Chúa Giêsu Kitô. Thế nên, sứ mạng ad gentes vẫn còn hết sức cấp bách. Mọi thành viên của Hội Thánh được kêu gọi tham gia sứ mạng này, vì Hội Thánh tự bản chất là truyền giáo: Hội Thánh được sinh ra để "đi ra"..."* (Trích Sứ điệp truyền giáo 2014).

"Đức Kitô có một tính chất truyền giáo, nên tất cả những ai theo sát Ngài cũng phải có phẩm chất truyền giáo" (Trích Sứ điệp truyền giáo 2015). Đức Thánh Cha khẳng định rằng, *"người trẻ có khả năng làm chứng tá can đảm, có những công trình quảng đại và nhiều khi đi ngược dòng. Ngài mời gọi họ đừng để bị tước đoạt mất giấc mơ truyền giáo đích thực, theo Chúa Giêsu, và*

chấp nhận hiến thân trọn vẹn, vì việc loan báo Tin Mừng, trước khi là điều cần thiết cho những người chưa biết Chúa, thì đã là một nhu cầu đối với những ai yêu mến Chúa" (Trích Sứ điệp truyền giáo 2015).

Thế giới hôm nay có biết bao tin mừng, tin mừng con ra đời, mừng cưới hỏi, thi cử đỗ đạt, tìm được việc làm đã mất, làm ăn phát đạt... tuy nhiên, đó không phải là Tin Mừng viết hoa. TIN MỪNG, thì chỉ có một: là nhận biết ***(Thiên Chúa yêu thương chúng ta!)*** Vậy lệnh Chúa truyền vẫn còn khẩn trương: *"Hãy đi rao giảng Tin Mừng"*. Tin Mừng Thiên Chúa yêu thương mọi người và từng người, đồng thời phải bận tâm với những người chưa có đức tin hoặc mất đức tin vì tình yêu là lòng thương xót của Chúa thôi thúc.

Nhờ lời chuyển cầu của thánh Phanxicô Xaviê, thánh nữ Têrêsa Hải Đồng Giêsu là quan thầy các xứ truyền giáo, nhất là của Mẹ Maria Ngôi Sao truyền giáo, mẫu gương loan báo Tin Mừng, cầu thay nguyện giúp cho Hội Thánh trở nên một mái nhà niềm nở tiếp đón mọi người; một người mẹ cho mọi dân tộc và là nguồn suối tái sinh cho thế giới chúng ta. Amen.

TÊRÊSA, VỊ THÁNH CỦA THỜI ĐẠI

Jos. Vinc. Ngọc Biển

Toàn thể Giáo Hội hôm nay mừng kính thánh nữ Têrêsa Hải Đồng Giêsu. Ngài là một vị thánh vĩ đại trong Giáo Hội và là một vị thánh có tầm ảnh hưởng lớn đến mọi người Kitô hữu.

Mọi ơn hoàn hảo nhất chẳng là gì, nếu không có tình yêu...

Tuy nhiên, điều mà chúng ta biết về ngài không phải là một vị thánh có tài giảng thuyết, cũng không phải là một đấng uyên thâm về tri thức, lại càng không phải là một nam nhi, mà là một phụ nữ, chân yếu tay mềm, mới 24 tuổi xuân, 9 năm sống trong nhà dòng, và lại là một tu sĩ dòng kín.

Như vậy, xét theo phương diện con người, cuộc sống của thánh nữ Têrêsa Hải Đồng Giêsu cũng chẳng có gì là nổi nang, nhưng lại được Giáo Hội tuyên dương là bậc thầy thiêng liêng, một vị thánh lớn và là bổn mạng

của các xứ truyền giáo. Tại sao vậy?

1. MỘT CON ĐƯỜNG MANG ĐẬM NÉT THƠ ẤU THIÊNG LIÊNG

Có lẽ cần phải nói ngay là: thánh nữ Têrêsa Hải Đồng Giêsu đã sống hết mình, đã chu toàn bổn phận cách xuất sắc. Đã phó thác hoàn toàn cho Thiên Chúa. Sống giây phút hiện tại cách nhiệm mầu. Đã yêu và yêu hết mình. Ngài đã không để một giây phút nào qua đi mà không sinh ích cho phần rỗi của mình và ơn cứu độ nơi các linh hồn.

Quả thật, thánh nhân đã yêu Chúa bằng một tình yêu đơn sơ, chân thành như một em bé yêu cha mẹ. Tình yêu của thánh nhân phát xuất từ tâm hồn, từ trái tim, nên không hề có chuyện được thua. Mọi chuyện ngài làm đều khởi đi từ tình yêu, vì thế, nơi ngài: cứ yêu trước rồi làm sau.

Ngài luôn có một cảm thức rằng: nếu không yêu thì có làm được những chuyện lớn lao cũng chỉ là vô ích. Nhưng nếu yêu, thì không có gì qua đi mà vô hiệu cả.

Thánh nhân đã khám phá ra linh đạo của trẻ thơ, nên ngài đã sống trọn vẹn linh đạo ấy bằng tâm hồn thơ bé mà ta vẫn gọi là con đường thơ ấu thiêng liêng.

Vì thế, ngài đã nói: *"trong Giáo Hội, con sẽ là tình yêu"*. Thánh nhân đã để cho tình yêu của Chúa và tha nhân thấm vào từng thớ thịt, đụng chạm đến tận trái tim và thôi thúc ra từng lời nói cũng như hành động, nên vì yêu, ngài đã đón nhận tất cả. Điều này đã được ngài thốt lên cách liên liên lý: *"Lạy Chúa Giêsu, con mong ước được yêu mến Chúa như chưa từng bao giờ Chúa được yêu mến như thế. Con ước mong làm cho mọi người cũng yêu mến Chúa như thế"*.

Cuộc đời của thánh nữ được thấm nhuần bởi câu nói của Đức Giêsu: *"Thầy bảo thật anh em: nếu anh em không trở lại mà nên như trẻ em, thì sẽ chẳng được vào Nước Trời"* (Mt 18, 3).

Vì thế, thánh nhân đã sống cuộc sống kỳ diệu với những triết lý thô sơ của trẻ thơ, nhưng lại uyên thâm và mầu nhiệm đối

với bậc thông minh thượng trí. Đây quả là một khoa học thánh, khoa học của tình yêu.

Ngài đã âm thầm hy sinh trong sự khiêm nhường. Sẵn sàng hy sinh làm những việc tầm thường, vui vẻ khi bị chỉ trích, luôn nhường nhịn phần hơn cho chị em, đón nhận chị em như tiếp rước chính Chúa, kể cả những chị em không ưa mình. Luôn vui vẻ, hòa nhã với mọi người. Ngài luôn khước từ sự sung túc, an nhàn... luôn coi những hy sinh đó như những đóa hoa hồng dâng lên trước tôn nhan Chúa. Lại vui hơn khi gặp những nghịch cảnh. Vì thế, trong cuốn tự thuật của thánh nhân, ngài đã viết: *"... con sẽ hát ngay cả khi phải hái những bông hoa giữa gai góc, mà gai góc càng dài càng đâm đau bao nhiêu, tiếng hát của con càng du dương bấy nhiêu.... Ôi Giêsu của con, con mến Chúa, con yêu Giáo Hội Mẹ con; con nhớ rằng hành động nhỏ bé nhất mà do tình yêu tinh tuyền sẽ có ích hơn là tất cả những công trình khác hợp lại với nhau"*.

Thật vậy: thánh nữ Têrêsa đã không bị tử đạo theo nghĩa đen, nhưng ngài đã cố gắng sống trung thành với Chúa, đơn sơ, khó nghèo, luôn coi ý bề trên là ý Chúa và sẵn lòng đón nhận

mọi thử thách vì lòng yêu mến Chúa và các linh hồn thì quả là một cuộc tử đạo liên lý trong cuộc đời và nơi tâm hồn của ngài. Đây cũng chính là quan niệm các nhà tu đức hiện nay.

Thánh Têrêsa đã làm cho tình yêu của mình được triển nở từng giây, từng phút trong cuộc sống của ngài. Ngài cũng không ngừng làm cho tình yêu đó được vươn xa đến tận chân trời góc biển bằng lời cầu nguyện. Chính nhờ linh đạo này, ngài đã trở thành vị thánh bổn mạng các xứ truyền giáo.

Bên cạnh đó, ngài cũng trở thành vị thánh của thời đại qua con đường thơ ấu thiêng liêng.

2. NÊN THÁNH BẰNG CON ĐƯỜNG ẦU THƠ

Vẫn một tình yêu. Vẫn một trái tim. Vẫn một linh đạo của trẻ thơ. Và mẫu nhiệm tình yêu trong các chiều kích đó được tô đậm.

Cuộc đời của thánh nhân chỉ vồn vẹn có 24 năm, 9 năm sống đời đan sĩ, ấy vậy mà khi ngài qua đời không bao lâu, tinh thần của ngài đã nhanh chóng lan xa như vết dầu loang. Các phong trào của nhiều thành phần đã khám phá, yêu mến và đi theo tinh thần thơ ấu thiêng liêng của ngài.

Một khoa tu đức thật đơn giản và hiệu nghiệm. Đơn sơ mà giá trị. Tại sao thế? Thưa đơn giản là: chấp nhận để Thiên Chúa yêu thương mình và mình yêu lại Chúa cách chân thành như con cái yêu cha mẹ mình. Nếu cha mẹ không chấp lỗi con thơ, ngược lại các ngài lại rất thích sự hồn nhiên trong trắng của chúng thì hẳn ta cũng vậy, không có gì là khác cả. Nguyên lý của ngài là: nếu trẻ em cần đến cha mẹ thế nào thì chúng ta cần đến Thiên Chúa như thế. Nếu trẻ em tin tưởng tuyệt đối nơi cha mẹ thế nào thì chúng ta cũng cần tin thác như vậy. Nếu trẻ em mong được bố mẹ yêu thương thế nào thì chúng ta cũng khao khát nên thánh như thế.

Con đường nên thánh của ngài chính là con đường của thời hiện đại. Điều này đã được Đức Giáo Hoàng Piô XII, lúc đó còn là Hồng Y, trong chuyến viếng thăm nước Pháp để phong thánh và làm phép đến thờ kính ngài đã nói: *"Hỡi Thánh Nhỏ, người lớn lắm, ngay lúc này đây, từ đầu thế giới này sang đầu thế giới kia, con cái của người nhiều như cát biển sao trời... các nhà tiến sĩ luật học đã trở lại thiếu thời vì học với người... Xin người hãy mưa hoa hồng xuống nữa,*

xuống thế giới chúng tôi... Hỡi Thánh Nhỏ, người lớn lắm". Và Đức Giáo Hoàng Piô X đã chỉ vào chân dung thánh Têrêsa và nói: *"Đây là vị thánh lớn nhất thời hiện đại"*. Chỉ 2 năm sau khi phong thánh, Giáo Hội nhận ra con đường tuyệt diệu của thánh nhân trong việc loan báo Tin Mừng, nên đã đặt ngài làm bổn mạng các xứ truyền giáo cùng với thánh Phanxicô Xaviê. Đến ngày 19 tháng 10 năm 1997, Đức thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II đã nâng ngài lên hàng Tiến Sĩ Hội Thánh.

Như vậy, thánh nhân xứng đang trở thành vị thánh vĩ đại của thời đại chúng ta, bởi vì con đường nên thánh của ngài là một con đường phù hợp với hết mọi người, từ già đến trẻ, từ trai đến gái, từ người giàu đến người nghèo, từ người có quyền lẫn thường dân... không ai mà không thể nên thánh được, chỉ cần có tình yêu và yêu rồi làm... Bởi vì tình yêu bao gồm mọi ơn gọi, tình yêu là tất cả; tình yêu tóm gọn mọi thời gian và không gian.

3. SỐNG SỨ ĐIỆP CỦA THÁNH TÊRÊSA HÀI ĐỒNG

Sứ điệp mà thánh nhân gửi đến cho tất cả mọi người chúng ta chính là con đường thơ ấu

thiên liêng, đó là: sống như trẻ thơ, không kiêu ngạo, không than trách, không bảo thủ. Luôn tin tưởng, tín thác và bám víu vào Thiên Chúa như trẻ thơ. Hãy trở nên bé nhỏ trong vòng tay yêu thương của Thiên Chúa. Tất cả được thấm dết bởi tình yêu. Khi yêu như thế, chúng ta được ở lại trong Thiên Chúa, vì Thiên Chúa là Tình Yêu (1x. Ga 4,16).

Thật vậy, nếu không có tình yêu, thì dù chúng ta có làm những chuyện lớn lao kỳ vĩ đi chăng nữa, hẳn cũng không thể có chút giá trị gì. Nhưng nếu có tình yêu, thì mọi chuyện bình thường sẽ trở nên phi thường vì: chỉ có tình yêu, mọi cơ năng trong con người của mình mới có thể vận động và theo chiều hướng thuận, đồng thời phát sinh công hiệu.

Cứ yêu rồi thích làm gì thì làm. Luôn hướng mọi chuyện về mục đích tối hậu là Nước Trời. Khao khát nên trọn lành trong từng giây phút. Làm mọi chuyện vì lòng yêu mến Chúa, dù là việc nhỏ nhất.

Lạy Chúa, xin cho chúng con biết noi gương thánh Têrêsa, luôn yêu mến Chúa và thi hành mọi việc vì lòng yêu mến Chúa và các linh hồn. Amen.

LÝ GIẢI LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT

TRÂM THIÊN THU

Một trong các thử thách mà tôi gặp là chấp nhận giáo huấn của Giáo hội về sự hiện hữu của Hỏa ngục, vì điều này không tương xứng với ý tưởng về một Thiên Chúa tốt lành. “Thiên Chúa của tôi là một Thiên Chúa của lòng thương xót, và Ngài muốn mọi người được cứu độ. Điều đó có trong Kinh Thánh!”. Đó là sự thật, Thiên Chúa muốn mọi người được cứu độ, nhưng với điều kiện. Gay go đây! Không tuân thủ các điều kiện này có thể vào Hỏa ngục đời đời. Điều này đưa chúng ta trở lại vấn đề Lòng Chúa Thương Xót (LCTX). Nhiều người Công giáo cho rằng có sự mâu thuẫn giữa LCTX và sự hiện hữu của Hỏa ngục.

Thánh Luca tường thuật chi tiết khi đám đông đến với Chúa Giêsu và hỏi Ngài về những người được cứu độ, Ngài nói: *"Hãy chiến đấu để qua được cửa hẹp mà vào, vì tôi nói cho anh em biết: có nhiều người sẽ tìm cách vào mà không thể được"* (Lc 13:24; x. Mt 7:14).

Tôi thấy có cái khó trong câu nói của Chúa Giêsu. Nếu Thiên Chúa muốn mọi người được cứu độ (1 Tm 2:4) thì tại sao Ngài làm cửa vào nơi cứu độ quá khó? Có thể có ba cách trả lời: (1) Thiên Chúa làm cho nó khó dù Ngài muốn mọi người được cứu độ; (2) Satan làm cho nó khó; (3) Chính chúng ta làm cho nó khó. Câu trả lời nào ngụ ý của Chúa Giêsu?

(1) Dựa vào những gì chúng ta biết về Thiên Chúa thì cách trả lời thứ nhất vô lý. Như đã nói, Thiên Chúa muốn mọi người được cứu độ. Hơn nữa, Ngài sai Con Một Ngài đến cứu độ chúng ta, chứ không kết án chúng ta, dù chúng ta đáng tội chết. Như vậy, khi sai Con Một, Thiên Chúa trao ban tặng phẩm quý giá nhất để

đưa chúng ta về Nước Trời. Thiên Chúa Con là Đấng Vô Cùng, không thiếu thứ gì. Do đó, chúng ta có thể kết luận rằng **Thiên Chúa không thể làm khó các linh hồn trên đường về Nước Trời.**

(2) Có thể ma quỷ là thủ phạm. Tuy nhiên, ma quỷ bị đánh bại vì Máu Con Chiên là Đức Kitô, và quyền lực của nó bị chế ngự (Kh 12:11; Kh 20:10; 1 Ga 3:8; Lc 11:21-22; Mt 16:18). Do đó, ma quỷ không thể ngăn chặn lối vào Nước Trời vì Thiên Chúa đã làm người và đánh bại nó. Vậy là ma quỷ bị tước đoạt mọi thứ (x. Lc 11:22). Cách trả lời này cũng không ổn.

(3) Tại chúng ta làm hẹp lối vào Nước Trời. Nhưng cách trả lời này không dễ hiểu chút nào. Chúa Giêsu đến cứu độ chúng ta và làm cho chúng ta mạnh mẽ (x. Ep 6:10-11; 2 Cr 12:10.) Nhưng làm sao chúng ta làm cho khó vào Nước Trời nếu Chúa Giêsu đã làm cho chúng ta mạnh mẽ? Câu trả lời rất đơn giản: Vì kiêu ngạo, chúng ta làm tổn hại khả năng của chúng ta và tự thu hẹp đường vào Nước Trời. Sự sấm hối của Đức Kitô là sấm hối, vì Nước Trời đã gần. Sự sấm hối này giúp chúng ta vượt qua tính kiêu ngạo (x. Mt 18:3-5; Lc 9:48; 1 Ga 2:15-16.) Simply believing that He is the Lord is not enough. *"Không phải bất cứ ai thưa với Thầy: 'Lạy Chúa! Lạy Chúa!' là được vào Nước Trời cả đâu! Nhưng chỉ ai thi hành ý muốn của Cha Thầy là Đấng ngự trên trời, mới được vào mà thôi"* (Mt 7:21). Chúng ta cũng phải sinh hoa trái với lòng sấm hối (Lc 3:8), nhưng không phải lúc nào chúng ta cũng làm được như vậy!

Do đó, là sai lầm nghiêm trọng nếu cho rằng giáo huấn về Hỏa ngục không tương hợp với LCTX, hoặc cho rằng các linh hồn bị án phạt đời đời là tại Thiên Chúa. Chỉ tại chúng ta mà thôi! Cánh cửa Nước Trời nặng, chúng ta thiếu sức mạnh là tại chúng ta, chứ không tại Thiên Chúa. **Thiên Chúa không đẩy chúng ta xuống Hỏa ngục vì Ngài yêu thương chúng ta vì chúng ta là tội nhân, nhưng vì chúng ta không chịu thay đổi theo Hồng ân của Ngài.**

Điều này vẫn rắc rối. Không phải ai cũng muốn hạnh phúc sao? Không phải ai cũng muốn vào Nước Trời sao? Mọi người, dù là Kitô hữu hoặc người vô thần, đều khao khát hạnh phúc. Không ai lại

dám liều mình chọn lối dẫn tới diệt vong. Vậy tại sao Chúa Giêsu nói rằng con đường dẫn tới Hỏa ngục rộng thênh thang?

Chúa Giêsu đã chỉ cho chúng ta con đường vào Nước Trời: *"Ai muốn theo Thầy, phải **từ bỏ chính mình, vác thập giá** mình mà theo. Quả vậy, ai muốn cứu mạng sống mình thì sẽ mất; còn ai liều mất mạng sống mình vì Thầy thì*

sẽ tìm được mạng sống ấy" (Mt 16:24-25). Điều kiện tiên quyết để theo Ngài vào Nước Trời là TỪ BỎ MÌNH. Ngài luôn luôn ban cho chúng ta lòng thương xót, ngay cả khi chúng ta không đáng được thương xót, với điều kiện là chúng ta đừng từ chối, và lời hứa của Ngài là chiến thắng cuối cùng của chúng ta: *"Kẻ nào bền chí đến cùng, kẻ ấy sẽ được cứu thoát"* (Mt 10:22; Mt 24:13). Đó là lý do mà đường vào Hỏa ngục rộng thênh thang và dễ tìm thấy. Thiên Chúa muốn cứu độ mọi người, nhưng vấn đề là chúng ta có muốn hay không. Thói xấu không cần tập luyện, nhưng tính tốt thì phải tập luyện không ngừng. Đó là cửa hẹp để vào Nước Trời.

Sự xét mình sẽ giúp chúng ta xác định được chúng ta đang tìm con đường nào để vào Nước Trời, rộng rãi và dễ dàng hay chật hẹp và khó khăn. Đây là bốn điểm chính:

– Hằng ngày, tôi có dành thời gian theo dõi chương trình ti-vi ưa thích? Tôi có dành thời gian tập thể dục hoặc vận động? Tôi có dành thời gian lướt Internet, Facebook, Buzzfeed, Twitter,...? Nhưng tôi có dành thời gian cầu nguyện?

– Tôi ưu tiên cho Chúa hay ưu tiên cho những thứ khác? Tôi có đi lễ Chúa Nhật và các lễ buộc?

– Hằng ngày, tôi dành bao nhiêu thời gian tập trung vào tài chính, vật chất, các mối quan hệ, chăm sóc ngoại hình? Còn tôi dành bao nhiêu thời gian làm vui lòng Chúa và chăm sóc linh hồn mình?

– Hằng ngày, tôi dành bao nhiêu thời gian suy nghĩ về tình dục, về nét hấp dẫn của mình? Còn tôi dùng bao nhiêu thời gian xin Chúa thanh luyện linh hồn mình?

Tự trả lời thật lòng các câu hỏi trên đây, bạn sẽ biết mình đang đi trên con đường nào để vào Nước Trời. Đó là lý do tại sao Thiên Chúa bảo chúng ta phải từ bỏ mình, vác thập giá và vào cửa hẹp. LCTX là tặng phẩm vô giá mà Thiên Chúa trao ban để giúp chúng ta từ bỏ mình, vì Ngài sửa dạy chúng ta với lòng trắc ẩn chứ không khắt khe: *"Ôi lạy Chúa, nếu như Ngài chấp tội, nào có ai đứng vững được chăng? Nhưng Chúa vẫn rộng lòng tha thứ để chúng con biết kính sợ Ngài"* (Tv 130:3-4). LCTX không miễn trừ các khuyết điểm và cứ để chúng vẫn còn, vì Ngài ban cho chúng ta sự tự do. Điều này KHÔNG có nghĩa là Ngài không yêu thương chúng ta! Thế nên chúng ta phải cố gắng "qua cửa hẹp".

Tóm lại, **Thiên Chúa không ép chúng ta vào Thiên Đàng nếu chúng ta không muốn**. Chúng ta cũng không thể vào Nước Trời nếu chúng ta bám vào những thứ trên thế gian này. LCTX vô hạn, Thiên Chúa ban cho chúng ta những ơn cần thiết để chúng ta tách mình ra khỏi thế giới này qua việc từ bỏ chính mình, làm cho chúng ta ước muốn Nước Trời và dẫn chúng ta qua cửa hẹp. **Thiên Chúa không ép chúng ta vào Thiên Đàng nếu chúng ta không muốn**, vì Ngài giàu lòng thương xót – và luôn tôn trọng tự do của chúng ta. Ngài sẽ làm mọi thứ để chúng ta ước muốn Nước Trời, vì Ngài giàu lòng thương xót.

(Chuyển ngữ từ PrayerAndPerspective.com)

CHIA BUỒN

Được Tin cụ Bà Maria Trương Thị Đắc, thân mẫu của chị Maria Quan Thị Bích - T/v Ban Chấp hành CĐ.LCTX Tgp Sài Gòn, đã được Chúa gọi về ngày 6/9/2016, tại South California (USA), hưởng thọ 87 tuổi.

Cha Tổng Linh Hướng Ernest và Ban Chấp hành CĐ.LCTX Tgp xin chia buồn cùng chị và Gia đình. Hiệp nguyện xin Thiên Chúa xót thương sớm cho cụ Maria được hưởng nhan Thánh Chúa muôn đời.

CÓ MỘT NƠI THỂ HIỆN LÒNG THƯƠNG XÓT

Ghi chép của Đỗ Công Minh

Có những chuyện nghe kể tưởng như cổ tích, nhưng thực tế đang xảy ra trong cuộc sống hôm nay mà không phải ai cũng biết. Một người bạn từ Hà Nội giới thiệu một địa chỉ, mà mới nghe tên gọi, tôi tưởng như một trung tâm bán hàng trang sức dành cho những quý bà sang trọng quyền quý: Trung tâm Kim Cương Tươi Đẹp, thuộc Quận 12, Thành Phố Hồ Chí Minh. Thực ra đây là nơi chữa trị và phục hồi cho các cháu thiếu nhi bị mắc bệnh hiểm nghèo, bệnh Xương thủy tinh, tức là bệnh xương bất toàn, rất dễ vỡ, gãy, cơ thể khó phát triển.

Nằm dọc theo đường Hà Huy Giáp về hướng Ba Thôn, địa chỉ số: **303/38 Khu Phố 3, Phường Thạnh Xuân, Quận 12**, không khó tìm dù số nhà nơi đây sắp xếp như ma trận, do ngay đầu hẻm có

bảng hướng dẫn vào. Gọi là trung tâm nhưng thực ra chỉ là một khu nhà tọa lạc trên mảnh đất khoảng tám trăm mét vuông, nép mình trong khu dân cư chắc mới hình thành độ hai chục năm nay, đường nội bộ nhỏ vẫn còn mấp mô, lồi lõm, chưa được bê tông hay nhựa hóa. Tấm bảng nhỏ đặt ngoài cổng chưa đầy một mét vuông ghi địa chỉ để khách đến được biết. Trung tâm không nhà cao cửa rộng bề thế, không khác so với nhà các hộ dân lân cận. Tôi bấm chuông, người bảo vệ ra mở cổng hướng dẫn tôi vào chỗ để xe. Một phụ nữ đứng tuổi từ trong căn nhà trệt có găng cửa kính bước ra đón, chị giới thiệu là điều dưỡng tại đây. Sau khi biết tôi đến thăm và tìm hiểu về hoạt động của trung tâm, chị mời vào trong. Căn phòng khoảng 50 mét vuông với nền trải simili, dưới là thảm mềm, đi lại thật êm ái. Có khoảng mười mấy cháu đang vui chơi cùng hai cô còn trẻ, chắc là cô giáo? Các cháu thấy có khách đến, lễ phép thưa chào ông, chào bác.

Với sự thân mật thật dễ gần gũi của người phụ nữ Nam bộ, chị mời tôi ngồi xuống ngay trên nền nhà, bên các cháu. Sau mấy lời chào hỏi, biết tôi là một tín hữu, chị cũng giới thiệu mình là giáo dân thuộc giáo xứ Hạnh Thông Tây, Gò Vấp gần đó. Chị Nguyễn Thị Tư, nguyên là điều dưỡng của Bệnh viện Nhân Dân Gia Định, năm nay 60 tuổi. Chị đã nghỉ hưu được 5 năm, được mời về cộng tác ba năm nay. Vừa trò chuyện, vừa nhìn xem các cháu hoạt động, vui chơi, tôi mới hiểu thêm được nhiều mảnh đời bất hạnh vì cơn bệnh khó chữa này mà các cháu phải mang suốt đời. Có cháu đi lại được nhưng chưa vững, có cháu phải dùng đôi nạng. Nhiều cháu khác di chuyển bằng cách chống bằng hai tay, lết mông trên nền nhà. Tôi ngộ ra rằng nền nhà đã được lót êm như thế để các cháu nếu lỡ vấp té không nguy hại đến bộ xương dễ tổn thương khi va chạm vật cứng. Một điều ngạc nhiên hơn nữa là cháu nào cháu nấy khuôn mặt rất vui tươi, trò chuyện với nhau, với các cô, với khách lạ một cách rất tự nhiên khi được hỏi đến. Không có vẻ gì là được tập trước theo kiểu "dạy mẫu" hay "làm màu" trong trường học. Chị Tư cho biết ngoài trung tâm này còn có **Phòng khám Diamond Bone đặt tại số 96/9/4 đường TL 30, Phường Thạnh Lộc, Quận 12 (Làng Cá sấu Saigon2)**, chuyên khám chữa trị các bệnh về xương khớp và bệnh Xương thủy tinh, do Bác Sĩ Trần Văn Năm, nguyên Viện Phó viện Y học dân tộc TP.HCM phụ trách. Về phần giải phẫu, chỉnh hình, các cháu được đưa đến Bệnh viện quốc tế MINH ANH do Giáo sư bác sĩ Nguyễn Quang Long, nguyên trưởng bộ môn chấn thương chỉnh hình, đại học Y dược TP HCM và các bác sĩ, y tá trong bệnh viện đảm nhiệm. Còn nơi đây là trung tâm Kim Cương Tươi Đẹp do ông Tôn Thất Hưng, Giám đốc Công ty Cá Sấu Hoa Cà sáng lập lo chăm sóc, nuôi dưỡng, tập luyện cho các cháu sau chỉnh xương được hồi phục và trở về lại với gia đình hoàn toàn miễn phí. Trung tâm được hình thành từ năm 2011.

Các cháu bệnh nhi khi thấy bà Sáu (chị Tư) trao đổi với khách thăm cũng xà tới làm nũng thật đáng yêu, cháu thì gọi: bà Sáu ơi! con đau chỗ này, cháu khác lại méc: bà Sáu ơi! bạn Thiện không xếp đồ chơi cho con... các cháu coi chị như bà ngoại trong nhà, bởi tấm lòng của bà, của các cô điều dưỡng, bảo mẫu, hàng ngày lo cho các cháu từ việc uống thuốc, tập luyện đến ăn uống, tắm rửa, dạy bảo như chăm sóc con cháu ruột thịt của mình. Cháu Nguyễn Trần Nhật Thiện, năm nay 7 tuổi, chân lẩn tay cong queo do bị gãy xương nhiều lần nên chỉ ngồi, nằm nhưng lẩn, lết đi được. Cháu đang được uống thuốc nhằm

phục hồi thể lực, sau đó mới tiến hành mổ sắp xếp lại xương, thời gian cần khoảng 4 năm. Trong số các cháu nơi đây còn có hai mẹ con chị Đinh Thị Hải, 31 tuổi, con là Phạm đình Anh Tuấn, 3 tuổi, gia đình từ Quảng Ngãi nghe biết được, xin vào chữa trị cả hai mẹ con, mới được hơn 4 tháng nay. Chị Hải kể gia đình có 3 chị em cũng bị bệnh này. Sau mấy tháng uống thuốc, nay chị đã thấy đỡ đau nhức, bệnh thuyên giảm nhiều và hiện có thể phụ giúp công việc với nhà bếp như nhặt, rửa rau, lau dọn phòng, đồng thời chăm sóc chính con mình đang được chữa trị. Cháu Phạm Bảo Trâm, năm nay 10 tuổi. Mẹ cháu từ Sơn La gửi con vào từ năm 2014. Cháu đã bốn lần được phẫu thuật, kéo dài xương chân, đến nay đã đi lại thăng bằng. Cháu đang học lớp NĂM tại trường tiểu học trong phường gần đó, năm vừa qua cháu đạt học sinh giỏi. Hiện trung tâm đang chữa trị chăm sóc cho 21 cháu, trong đó có 11 cháu học tiểu học, 3 cháu cấp II và 2 cháu cấp III và điều trị ngoại trú hơn 60 cháu.

Chúng tôi đang trao đổi với nhau, chụp vài tấm hình các cháu sinh hoạt thì giám đốc, anh Tôn Thất Hưng về tới. Không khách sáo, anh mời tôi ngồi xuống nền nhà và vồn vã hỏi thăm như một người bạn thân nhau từ lâu. Biết tôi là một tín hữu Công Giáo, anh tự giới thiệu dù không là người đạo Công giáo, nhưng anh cũng có quan hệ thân thiết với những Linh mục như Cha Ty, dòng Salésien DonBosco ở Thủ Đức mà anh rất thân, coi ngài như vị cố vấn về tâm linh, Cha Sỡ ở KonTum, Cha Phan (SDB), thầy Bình (mái ấm Tê-Phan), Thầy Thành... và có không ít bạn bè trong đạo. Tôi tò mò muốn biết cơ duyên nào đưa anh đến với việc chăm sóc các trẻ em bị bệnh xương thủy tinh. Anh cười tươi như gặp cố tri, anh kể: *"Trước đây sản phẩm làm ra từ cá sấu chỉ có thịt, da, còn xương thì bỏ đi. Sau nhờ người có kinh nghiệm hướng dẫn nấu cao từ xương cá sấu và lấy làm quà cho bạn bè ngâm rượu uống, chỉ nghĩ không bỏ dọc cũng bỏ ngang, không ngờ trong đám bạn có người bị bệnh xương khớp đã lâu, uống thấy thuyên giảm nhiều.*

Sau đó mình đề nghị Viện Y Dược Học Dân Tộc Tp.HCM hợp tác nghiên cứu thành thuốc chữa bệnh thoái hóa khớp, loãng xương cho người cao tuổi rất thành công. Năm 2010 tình cờ đọc báo thấy một trường hợp cháu bé bệnh xương thủy tinh ở Bến Tre bị gãy xương rất nhiều lần, mình đề nghị gia đình đưa cháu lên Viện YDHT để chữa trị bằng cao xương cá sấu. kết quả chỉ sau 4 tuần xương bị gãy của cháu đã liền lại. Mừng quá mình chạy vào bệnh viện Chấn Thương

Chinh Hình trình bày với các bác sĩ, nhưng không ai tin. Nghĩ đến nhiều cháu khác đang bị đau đớn do bị căn bệnh xương thủy tinh hành hạ mà không có thuốc chữa trị, "Biết điều đúng mà không làm là có tội", nên mình đề xuất với bác sĩ Trần Văn Năm, phó Viện trưởng thành lập trung tâm Kim Cương Tươi Đẹp để tập trung chữa trị. Các cháu được trị đều khỏe lên, hết đau nhức và giảm tỉ lệ gãy xương hơn 90% . Giáo sư Bác sĩ Nguyễn Quang Long nguyên trưởng Bộ môn chấn thương chỉnh hình Đại học Y Dược Thành phố nghe tin đến tìm hiểu. Lúc ban đầu Giáo sư không tin, nhưng sau được thấy bệnh tình các cháu có tiến triển, Ông đề nghị đưa loại thuốc này qua đại học Y- Dược Thành phố nghiên cứu, phân tích, thực nghiệm trong thời gian 3 năm.

Thuốc này cũng được Bác sĩ Trần Văn Năm, Phó viện trưởng Y học dân tộc TP.HCM cho thử nghiệm và kết luận có tác dụng tốt trong điều trị bệnh xương khớp. BS Trần Văn Năm cho hay: Kết quả nghiên cứu đã chỉ ra, trong cao cá sấu chứa loại collagen thủy phân có tác dụng kết dính canxi lại với nhau trong xương, nhờ đó xương mới cứng chắc. Đây là yếu tố quan trọng giúp hỗ trợ điều trị cho bệnh nhi xương thủy tinh, hạn chế được tình trạng xương dễ gãy vỡ. Công trình nghiên cứu về xương thủy tinh đã được vinh danh là một trong 10 thành tựu y tế của TPHCM trong năm 2011".

Anh cũng kể tôi nghe thêm, anh từng hai lần sang Mỹ để trình bày với các nhà khoa học Hoa Kỳ về thuốc trị bệnh và phương pháp tập luyện chữa trị của Trung tâm Kim Cương Tươi Đẹp, cũng đã mời các vị ấy sang tham quan, nghiên cứu. Họ rất khâm phục và vui mừng vì những thành quả của nền y học Việt Nam, nhưng để công nhận một loại thuốc mới là cả một quá trình thực nghiệm phức tạp, lâu dài, tốn kém, họ ghi nhận và tiếp tục theo dõi. Hy vọng vào một ngày gần đây khoa học thế giới sẽ tiếp nhận thành quả của nền y học Việt Nam trong điều trị, phục hồi các trẻ em bị bệnh này.

Về cơ sở trung tâm hiện nay, anh Hưng tâm sự cho thấy dường như Ông Trời đã định để anh gắn với các cháu bệnh nhi? Nơi đây trước là một quán cà phê sân vườn. Năm 2010, người chủ cũ kinh doanh không hiệu quả và có ý định sang lại cơ sở với giá 250 triệu, chưa tính các vật dụng đã đầu tư. Nghe biết, anh đến nhận sang lại. Nhưng tiền chưa sẵn ngay lúc đó, mà thời hạn ba tháng đã đến gần. Trong lòng nóng như lửa đốt, anh cầu ơn trên xem có cách nào, có quý nhân nào trợ giúp hỗ trợ? Đúng một ngày trước ngày hẹn, người

chị bà con có 200 triệu tiền nhàn rỗi, điện thoại ngỏ ý muốn gửi anh kinh doanh kiếm ít tiền lãi tiêu dùng hàng tháng. Lạy trời! Sao lại có sự trùng hợp như vậy? Anh tức tốc cầm số tiền đến gặp người chủ quán định bụng xin thiếu lại 50 triệu trả sau. Ai ngờ ông cho biết đã nghĩ lại. Trong lòng anh lại càng xốn xang, e ngại ông đổi ý vì giá cả đã lên chằng, hay ông không muốn sang lại cho anh nữa. Thế nhưng, điều lạ lùng đã xảy ra, người chủ quán cho biết, vì thấy anh muốn xây dựng, cải tạo thành trung tâm nuôi dạy các cháu bệnh nhi xương thủy tinh mà có lần ông đã nghe đến, nên ông quyết định bớt cho anh 50 triệu, vừa đúng bằng với số tiền anh mang theo. Còn mừng nữa là toàn bộ dụng cụ bếp núc, bát đĩa, ly tách, bàn ghế, máy móc đã trang bị ông đều để lại cho anh, không lấy đi vật dụng nào. Anh hỏi tôi thấy thế nào? Tôi chia sẻ là trường hợp này đối với người Công Giáo chúng tôi thì có thể coi đó là phép lạ đấy! Anh tiếp: *"Vậy là ý Trời đã định cho mình theo đuổi con đường này, tôi thấy không thể cưỡng lại được. Bây giờ mình mới hiểu được câu 'Tình yêu Thiên Chúa thúc bách tôi' mà có lần mình đọc được trong nhà thờ Maria Nữ Vương Hòa Bình ở Buôn Ma Thuột khi đi lễ cùng Cha Ty".* Tôi chia sẻ với anh về niềm tin vào sự thiện, vào lòng nhân ái, thương người như thể thương thân, là đạo làm người, là đạo lý của dân tộc đã đưa anh đến công việc này, chắc chắn ơn trên sẽ nâng đỡ, nhiều người sẽ cộng tác với anh, để làm vơi đi nỗi đau của các cháu đang mắc chứng bệnh tưởng như không chữa trị được này. Anh cũng đồng tình và tin như vậy. Và cứ thế công việc xây dựng trung tâm tiến hành đến nay đã được trên 6 năm.

Chia tay Anh Hưng và các cháu bệnh nhi, các cô điều dưỡng của Trung tâm, lòng tôi rộn lên một niềm vui bởi quanh ta vẫn có biết bao người có tấm lòng nhân ái, dù những người như anh Hưng, chưa gia nhập vào Hội Thánh, nhưng như người thông luật trong Tin Mừng khi đến hỏi Đức Kitô: *"Ai là người thân cận của tôi?"*, ông ta được Chúa kể cho nghe truyện người Samaritano nhân hậu, cuối cùng Chúa nhắc ông ấy: *"Hãy đi và làm như vậy"* (x. Lc 10, 25-37). Anh Hưng và những người cộng sự với anh đang làm những điều Chúa mong muốn. Hẳn anh không còn xa nước Thiên Chúa bao nhiêu.

Rời trung tâm Kim Cương Tươi Đẹp, trên xe ra về trong lòng tôi âm vang lên lời của bài Thánh ca: *"Ai cho người bé mọn này, dù chỉ chén nước lã thôi, là trao ban cho chính Chúa, là gơ tay đón nhận Ngài".*

ĐI QUA BÓNG TỐI

Maria Mỹ Ánh

CD LTX – GX Hòa Bình

Một ngày đêm có 24 tiếng, cứ hết ngày tới đêm. Bóng tối và ánh sáng chuyển đổi cho nhau, giúp con người có thời gian để làm việc và nghỉ ngơi. Bóng tối có đáng sợ không nhỉ? Không, nếu đến đêm ta chìm vào giấc ngủ thật êm đềm, lấy sức cho ngày mai làm việc cật lực, vất vả để mưu sinh. Nhưng bóng đêm thật sự kinh hoàng cho những người mất ngủ. Đêm như dài vô tận, đi tới đi lui trong bóng đêm như một vong hồn cô độc. Buồn nhất là thấy mọi người ngủ say, ngáy, cả cười nói trong mơ, còn mình thì cứ thức!!

Có lẽ buồn hơn và đau khổ nữa khi mình phải chống chọi với bóng tối cuộc đời của chính mình. Có câu "**Bóng đêm ai cũng sợ, nhưng sợ nhất vẫn là bóng**

đêm giữa ban ngày...". Bạn đã lâm vào tình cảnh này chưa?

Mẹ Maria cũng đã từng đi trong bóng đêm của đời mình từ tối thứ năm Tuần Thánh. Mẹ đi giữa ban ngày nhưng là đêm tối của cuộc đời Mẹ, trên đường từ nhà quan Philato đến dinh Caipha, rồi từ nhà Philato lên Núi Sọ. Mẹ đã đi trong "bóng đêm giữa ban ngày". Xung quanh Mẹ đầy bóng tối, chỉ có khuôn mặt của Con Mẹ thì đầy máu và đầy ánh sáng, giúp Mẹ đủ sức mạnh của ý chí để thể xác này không gục ngã, để Mẹ cùng Con đi đến cuối con đường khổ giá. Khuôn mặt ấy đã gọi lại cho Mẹ cả một kí ức tuổi thơ êm đềm bên làng quê thanh bình Nazareth thân thương. Nơi ấy, Mẹ sống an bình với gia đình. Bên cạnh Mẹ bây giờ thiếu một bàn tay đỡ nâng, mạnh mẽ của người bạn đời Giuse mà Mẹ đã quen với sự sẻ chia ngọt ngào, êm dịu, đã bao bọc cho hai Mẹ Con suốt mấy chục năm qua. Mẹ chẳng có ai! Mẹ chẳng còn gì...!!

Đi qua bóng tối cuộc đời mình có dễ dàng không? Chắc là không. Nó là một nỗi đau nhưng không biết đau chỗ nào!? Một nỗi đau không có tên gọi. Sự đau

đớn không thể chữa lành bằng thuốc! Không ai có thể giúp mình một chút ánh sáng nào khi mọi người không thể nhìn thấy trong đôi mắt mình một bóng đêm vừa ụp xuống! Nỗi cô đơn này còn khủng khiếp hơn khi một mình đi giữa đêm đen!! Có người hóa điên dại khi sự đau đớn "chạm" tới tận cùng sức chịu đựng của thần kinh. Họ đã được giải thoát khỏi nỗi đau để bước vào một trạng thái khác, thành thơi, trống rỗng, nhẹ nhàng... họ "nhường" nỗi đau cho người khác... Nhưng không phải ai cũng "được" như thế! Có người cũng đã "chạm" đến sự tận cùng nhưng họ vẫn "vững vàng" để chịu đựng. **Họ đau hơn cả người điên!!** Họ đã được ơn đặc biệt hay chính ý chí, nghị lực Trời ban và họ đã đặt niềm tin vào một Đấng nào đó. Chính Đấng ấy ban cho họ sức mạnh để vượt qua. Một chút ánh sáng le lói cuối đường hầm tối tăm và ghê rợn! Nhưng là ánh sáng của niềm tin và hy vọng!

Mẹ đã nhìn lên Con Mẹ! Ánh sáng từ khuôn mặt chẳng chịt những vết thương và đang rỉ máu! Chính ánh sáng từ Đức Giêsu Kitô đã cho Mẹ sự hồi sinh, đẩy lùi bóng tối của sự dữ, sự ác. Mẹ đã đi qua bóng tối cuộc đời mình qua cuộc khổ nạn của Con Mẹ! để rồi con cái Mẹ hơn 2000 năm qua cũng đã nhìn vào Mẹ để

có thể đi qua bóng tối của chính mình. Cám ơn Mẹ biết bao! Mẹ thật là phi thường! Chúng con yêu Mẹ!

Ngày 04.09.2016, Giáo Hội phong Hiển Thánh cho Mẹ Têrêsa Calcutta. Một bức hình tuyệt đẹp của Mẹ đã được copy lại từ bức hình của họa sĩ Chas Fagan vẽ Mẹ thật ấn tượng, được treo trang trọng trước tiền đường Đền Thánh Phêrô trong ngày Mẹ được cả thế giới tôn vinh. Bức ảnh chính được trưng bày tại Đền Thánh Gioan Phalô II ở Wasington vào ngày 01.09.

Ông Fagan đã chia sẻ cảm xúc của mình khi vẽ hình của Mẹ Têrêsa: **"Nếu bạn muốn làm điều gì đó chói sáng, bạn phải bao quanh nó bằng bóng tối"**. Giáo Hội muốn làm một điều tự nó đã phát sáng rồi, trở nên lấp lánh hơn, huy hoàng hơn, vì với người đời, cuộc đời Mẹ đầy bóng tối! khi Mẹ từ bỏ địa vị cô giáo trong Dòng Loreto để bước vào bóng tối của cuộc đời rất nhiều người "nghèo nhất, bất hạnh nhất" và Mẹ cũng đã thật sự "sa chân" vào bóng tối của cuộc đời mình, khi Mẹ đi nhặt nhạnh những thân hình không còn nguyên vẹn vì phong cùi, lở loét vì sida, Mẹ đã rửa và băng bó những khuôn mặt, những vết thương bị ruồi, kiến ăn nham nhỡ, Mẹ đã đem một người phụ

nữ hấp hối về chăm sóc, chỉ để chị ấy nói một lời cuối cùng: "Cám ơn Mẹ" và ra đi với một nụ cười mãn nguyện: **Mình đã được yêu thương! YÊU THƯƠNG** một động từ nghe thật bình thường, không cần có tiền để có thể mua được và bán nó dù chỉ là một người nghèo nhất! Người phụ nữ ấy đã đi qua bóng tối cuộc đời mình vì được Mẹ Têrêsa yêu thương! Giữa CHO và NHẬN thật nhỏ bé, thật dễ dàng, thật êm đềm nhưng đòi hỏi một điều phi thường: YÊU THƯƠNG!

Trong một lần gặp Công nương Diana, Mẹ đã tặng cho bà Vương phi nước Anh một chuỗi tràng hạt Mân Côi – Diana đã bảo trợ cho rất nhiều cơ sở từ thiện, mái ấm tình thương, khuyết tật... Ngày 31.07.1979 Diana qua đời vì tai nạn xe, người ta đã tìm thấy chuỗi hạt này luôn được Diana mang theo bên mình cho đến lúc chết, dù bà theo Anh giáo! Mẹ Têrêsa mất sau bà một tuần vì bệnh tim vào ngày 05.08.1979. Chuỗi Mân Côi đã nối kết những người sống vì người khác, hóa giải những bất đồng tôn giáo, xóa tan hận thù và nối kết yêu thương. Ai lần chuỗi Mân Côi mà không yêu thương thì vẫn còn thiếu: Thiếu sự cảm thông, thiếu sự khiêm nhu, thiếu lòng cảm mến....

ĐỨC BÀ LÀM CHO CHÚNG CON VUI MỪNG

Nên Mẹ TÊRÊSA nói: "**Niềm vui là Sức mạnh**" giúp Mẹ vững bước trên đường phục vụ hy sinh, dù "**Mẹ là một nhân vật nhỏ bé nhưng Mẹ đã làm cho trái đất chuyển rung**" (Chas Fagan), còn mọi người thì nói với ông: "**Khi Mẹ nhìn bạn, Mẹ chói sáng rực rỡ**". Hào quang này phát ra từ một con người sống khó nghèo, cả một đời hy sinh phục vụ cho người nghèo, và "**Khi tôi đưa tay lên phía trái tim tôi, ở đó tôi tìm thấy Chúa Kitô**" (Mẹ Têrêsa).

Lạy Mẹ MARIA YÊU MẾN, xin cho chúng con lần từng hạt nhỏ bé này với tất cả tâm tình của Mẹ, là từng bước trong yêu thương, để với từng 200 bước trong yêu thương như Mẹ trong MÙA MÂN CÔI này, chúng con mở lòng ra yêu thương nhiều hơn, tha thứ và sẻ chia nhiều hơn để đẹp lòng Chúa trong NĂM THÁNH LÒNG THƯƠNG XÓT này.

- Nhờ lời cầu bầu của MẸ MARIA qua chuỗi MÂN CÔI

- Nhờ lời chuyển cầu của Mẹ Thánh TÊRÊSA CALCUTTA

Xin CHÚA đoái thương đến những người bất hạnh, khổ đau đang âm thầm đếm bước ĐI QUA BÓNG TỐI CUỘC ĐỜI MÌNH trong vô vọng và lẻ loi...

Xin cho con biết mến yêu và phụng sự Chúa trong mọi ngày

Gioan Long Vân,

giáo xứ Nhân Hòa

Cho đến bây giờ hình ảnh gầy gò của cha Phanxicô Xaviê Nguyễn Việt Đoàn trong chiếc áo khoác đen cũ sờn vẫn còn làm cho tôi thổn thức bồi hồi...!

Hôm đó là khoảng 11 giờ trưa thứ Ba ngày 05 tháng 07 vừa qua, tôi và một số anh em cùng lớp học xưa ở chủng viện Phanxicô Thủ Đức, có cả cặp vợ chồng anh bạn từ Mỹ về đột xuất ghé thăm cha Đoàn. Cha ngỡ ngờ nhận ra từng người trước đây học chung một lớp và dẫn vào phòng sinh hoạt của ngài. Chúng tôi chứng kiến tận mắt phòng sinh hoạt cũng là phòng ngủ của ngài, chơ vơ một chiếc giường bố bạc nâu. Không tivi, đầu đĩa, không máy vi tính, chỉ là những cuốn sách mục vụ bằng tiếng Việt và tiếng dân tộc xếp ngổn ngang trên một chiếc bàn nhỏ và trên một chiếc kệ nhiều ngăn. Chúng tôi loay hoay lục lọi trong căn phòng nhỏ thấy những nhánh chuối và các lon đồ hộp. Hẳn đây là “lương thực hằng ngày” của cha quản xứ. Cha dẫn chúng tôi tham quan một vòng ngôi nhà thờ còn thô sơ và cho biết đây là giáo xứ Ka-Ming, thuộc giáo hạt Di Linh, giáo phận Đà Lạt, bao gồm 2000 giáo dân đồng bào dân tộc Kơ-Ho.

Lên xe tiếp tục cuộc hành trình, anh bạn việt kiều Nguyễn Mạnh Hồ buột miệng: “Sống như cha Đoàn cả một đời thánh thơ không lo lắng nghĩ ngợi gì đến cuộc sống vật chất!” Tôi thầm diễn giải thêm câu nói của anh Hồ rằng cha Đoàn không lo lắng nghĩ ngợi gì đến cuộc sống vật chất của bản thân mình. Ngài chọn kiếp sống đơn nghèo và dành cuộc đời thánh hiến phục vụ những người dân tộc nơi miền cao nguyên hẻo lánh. Ngài noi gương truyền giáo của vị thánh bốn mạng Phanxicô Xaviê và vị thánh “nghèo” Phanxicô Assise.

Cũng cần biết thêm từ năm 1967 đến năm 1974, cha Đoàn đã tu học trong các môi trường Phan Sinh, từ ký túc xá Phanxicô Nha

Trang, sau đó vào chủng viện Phanxicô Thủ Đức và trở về Nha Trang tiếp tục đường tu ở đệ tử viện Phanxicô Nha Trang. Sau năm 1975, cha vào đại chủng viện Minh Hòa, giáo phận Đà Lạt và thụ phong linh mục năm 1998. Hẳn là nhiều năm tu học trong môi trường Phan Sinh đã giúp cha Đoàn hấp thụ nếp sống nghèo khó từ các cha thầy dòng Phanxicô. Một thân trợ trợ chăm lo cho các con chiên người dân tộc, không cha phó, không ông từ, bà bố, nên khi nghe chúng tôi gợi ý mời cha về dự lễ cha thánh Phanxicô vào ngày 04 tháng 10 tới ở trường cũ chủng viện Phanxicô Thủ Đức, cha lắc đầu khẻ nói: “Thôi thì anh em nhớ tới mình và ghé thăm là quý lắm rồi! Công việc ở đây còn bộn bề lắm!”

Lên tới Di Linh không thể không dừng chân tham quan trại phong Di Linh và viếng mộ cố giám mục người Pháp Gioan Cassaigne. Sinh thời vị giám mục này được gọi là người cha hiền của người dân tộc và người phong cùi. Năm 1924, lúc còn là linh mục, ngài lập một làng cùi nằm cách nhà thờ

Ka La của ngài khoảng một cây số. Ngài mời các nữ tu dòng Nữ Tử Bác Ái Vinh Sơn đến đây phụ giúp ngài chăm sóc các bệnh nhân cùi bị gia đình và xã hội thời đó bỏ rơi. Năm 1941, ngài được tòa thánh Vatican bổ nhiệm làm giám mục tông tòa giáo phận Sài Gòn. Nhưng đến cuối năm 1950 ở tuổi 60 khi phát hiện mình mắc bệnh phong cùi, ngài xin từ chức giám mục giám quản giáo phận Sài Gòn, trở lại làng cùi Di Linh, tiếp nối con đường phục vụ các bệnh nhân nơi đây. Ngài được Chúa gọi về vào ngày 31 tháng 10 năm 1973. Cùng các bạn đứng trước phần mộ vị mục tử nước ngoài đã dành gần trọn cuộc đời mình chăm lo, cứu mang những người dân tộc khốn khổ và các bệnh nhân cùi ở nơi miền sơn cước hẻo lánh nước Việt, tôi thầm nguyện xin ngài phù hộ và soi dẫn cho tôi biết mở lòng, mở trí xót thương những người bất hạnh tôi gặp gỡ trong cuộc sống hằng ngày.

Cảm nghiệm những công đức của cố giám mục Gioan Cassaigne với các bệnh nhân phong cùi ở Việt Nam, làm tôi nhớ đến những

công đức của Mẹ Têrêsa Calcutta – vừa được Đức Giáo Hoàng Phanxicô tôn phong hiển thánh vào ngày 04 tháng 9 qua – với các bệnh nhân tương tự ở Ấn Độ. Mẹ Têrêsa nay là thánh nữ Têrêsa Calcutta cho biết: *"Chúng tôi có hàng ngàn người cùi. Họ rất vĩ đại, rất đẹp đẽ trong nội tâm dù bên ngoài hình hài họ tật nguyền. Lễ Giáng sinh năm trước tôi sống với họ. Hàng ngàn người cùi của chúng tôi luôn được tiếp đón vào các dịp lễ Giáng sinh. Trong những dịp này tôi nói với họ: 'Anh chị em là quà tặng Thiên Chúa ban. Chúa yêu thương anh chị em cách đặc biệt. Phong cùi không phải là một cái tội'".* Mẹ Têrêsa kể thêm: *"Có một cụ ông bị cùi lở loét toàn thân lại gần tôi và nói: 'Mẹ nói lại đi, thật tốt cho tôi! Tôi thường nghe nói không ai thích chúng tôi. Thật tuyệt vời khi biết được rằng Chúa yêu thương chúng tôi. Mẹ nói lại đi!'".*

Bài giảng lễ phong hiển thánh cho Mẹ Têrêsa của Đức Giáo Hoàng Phanxicô có đoạn: *"Mẹ Têrêsa trong tất cả các khía cạnh của đời Mẹ là một thừa tác viên phân phát đại lượng lòng thương xót của Chúa, làm cho mẹ trở nên sẵn sàng với mọi người qua sự đón tiếp của mẹ".* Kết thúc bài giảng, Đức

Giáo Hoàng Phanxicô khuyên mọi người: *"Mẹ Têrêsa thích nói: 'Có lẽ tôi không nói được ngôn ngữ của họ. Nhưng tôi có thể mỉm cười' Chúng ta hãy mang nụ cười của mẹ trong trái tim chúng ta và hiến tặng cho những người chúng ta gặp trong suốt hành trình cuộc đời chúng ta, đặc biệt là cho những người đau khổ. Bằng cách này, chúng ta mở ra nhiều cơ hội hân hoan và hy vọng cho các anh chị em của chúng ta. Những người đang chán nản và đang cần sự đồng cảm và yêu thương".*

Lúc sinh thời, Mẹ Têrêsa được mời tham dự nhiều hội nghị quốc tế. Trong những dịp này mỗi lần được mời chủ sự đọc kinh trước hội nghị, mẹ thường mời mọi người cùng đọc "Kinh Hòa Bình" của thánh Phanxicô Assise: *"Lạy Chúa từ nhân xin cho con biết mến yêu và phụng sự Chúa trong mọi người...".*

PHONG TRÀO "LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT" VÀ LÒNG ĐẠO ĐỨC BÌNH DÂN

LM. Antôn Hà Văn Minh

(tiếp theo)

1. LÒNG SÙNG MỘ THÁNH TÂM CHÚA TRONG CỘNG ĐỒNG DÂN CHÚA

Trước khi trình bày việc tôn kính Lòng Chúa Thương Xót, tưởng cũng nên nhắc lại trong đời sống thiêng liêng của Giáo Hội cũng đang tồn tại một hình thức tôn sùng nói về Lòng Chúa Thương Xót dưới dạng Thánh Tâm (Trái tim) Chúa Giêsu. Nhắc lại việc tôn sùng này để thấy Giáo Hội của Chúa là một cộng đoàn được quy tụ trên nền tảng tình yêu, khởi sự một tình yêu được tỏ bày qua Trái

tim bị đâm thủng trên Thập giá và từ tình yêu này con người được chỉ dẫn hướng tới cội nguồn của tình yêu chính là lòng thương xót của Chúa Cha, căn nguyên sự tồn tại của mọi loài thụ tạo.

a- Lịch sử hình thành phong trào tôn sùng Thánh Tâm Chúa

Có thể nói, phong trào tôn sùng Thánh Tâm Chúa Giêsu được gợi hứng từ thời thánh Gioan, người môn đệ cảm nhận được tình yêu của Thiên Chúa cách đặc biệt qua cái chết của Chúa Giêsu trên Thập Giá. Với cảm nghiệm này ngài đã mượn lời Kinh thánh để nói tiên tri về việc tôn sùng Thánh Tâm Chúa trong đời sống thiêng

liêng của Dân Chúa: “Họ sẽ nhìn lên Đấng họ đã đâm thâu” (Ga 19, 37), nghĩa là ngược nhìn “về Trái Tim Chúa Giêsu bị lưỡi đòng đâm thâu, từ đó máu và nước chảy ra (x. Ga 19, 34), dấu chỉ của ‘bí tích tuyệt vời cho toàn thể Giáo Hội’ [8]. Ngoài ra, đoạn Tin Mừng Gioan tường thuật về biến cố Chúa phục sinh hiện ra với các môn đệ và chỉ cho các ông thấy bàn tay và cạnh sườn của Người (x. Ga 20, 20) cũng tạo ra ảnh hưởng rất quan trọng trong việc hình thành và phát triển lòng tôn sùng Thánh Tâm Chúa Giêsu trong cộng đoàn Dân Chúa [9].

Vào thời trung cổ (thế kỷ 11 và 12) việc tôn sùng Thánh Tâm Chúa Giêsu có ý nghĩa cách đặc biệt qua các vị đạo đức thánh thiện như thánh Bênêđô (+1153), thánh Bonaventura (+1274), và những nhà thần bí như thánh Lutgarda (+1246), thánh nữ Mathilda ở Marburg (+1282), thánh Gertrude (+1302), thánh nữ Catarina Siena (+1380). Các ngài đã trình bày về Trái tim Chúa Giêsu như là suối nguồn để kín múc lấy sức mạnh, và là nơi chứa đầy Lòng Chúa Thương Xót. Chính nơi Trái tim Chúa Giêsu con người tìm thấy một nơi chốn cho cuộc gặp gỡ với Thiên Chúa tình yêu, bởi Trái tim Chúa là nguồn tình yêu vô tận của Chúa [10].

Việc tôn sùng Thánh Tâm Chúa Giêsu đạt tới đỉnh cao vào thời cận đại, thời đại xuất hiện bè phái Jansenius loan báo về sự công bằng của Thiên Chúa, và người ta không tìm thấy một sự bao dung nào của Thiên Chúa trong chủ trương này. Đứng trước chủ trương lầm lạc này, các thánh đã phát động phong trào sùng kính Trái tim Chúa như là thuốc giải độc hữu hiệu giúp người tín hữu thêm yêu mến và tin tưởng vào lòng thương xót vô biên của Chúa, và Trái tim Chúa Giêsu như là biểu tượng cho lòng thương xót này. Các thánh tiêu biểu được gọi là tông đồ đặc biệt của lòng sùng mộ Trái tim Chúa Giêsu bao gồm thánh Phanxicô de Sales (+1622), thánh nữ Margarita Maria Alacoques (+1690), thánh Gioan Eudes (+1680), thánh Claude de la Colombiere (+1682) và thánh Gioan Bosco (+1888) [11].

Trong thời cận đại này, có thể nói vị tông đồ hoạt động cổ vũ mạnh nhất cho phong trào tôn sùng Trái tim Chúa là thánh nữ Margarita Maria Alacoque (1647-1690) thuộc dòng Thăm Viếng. Thánh nữ được Chúa Giêsu chọn giao phó nhiệm vụ phổ biến các

đề nghị của Trái Tim Người, chẳng hạn Người mong muốn cho mọi người biết về Trái Tim chất chứa đầy yêu thương của Người; Người yêu cầu được tôn kính dưới hình Trái Tim bằng thịt của Người; Người yêu cầu việc tôn sùng qua các giờ đèn tạ Thánh Tâm và rước lễ thường xuyên, đặc biệt vào mỗi thứ Sáu đầu tháng cũng như việc quảng bá phong trào sùng kính Trái tim Người.

b- Các hình thức tôn sùng Trái tim Chúa dưới hình thức lòng đạo đức bình dân

Việc tôn sùng Trái tim Chúa được bày tỏ dưới hình thức lòng đạo đức bình dân rất đa dạng. Một số hình thức được Tòa Thánh minh thị chuẩn nhận và thường xuyên khuyến khích các tín hữu thi hành. Các hình thức này đã được Thánh bộ Phụng tự và kỷ luật bí tích liệt kê như sau [12]:

- Việc dâng mình qua việc đèn tạ Thánh Tâm, theo Đức Piô XI, đây là việc thực hành chính yếu trong tất cả các việc thực hành nhằm tôn thờ Thánh Tâm [13].

- Việc dâng gia đình, khiến cho tổ ấm gia đình, vốn đã liên kết vào mẫu nhiệm hiệp nhất và yêu thương giữa Chúa Kitô và Hội Thánh nhờ Bí tích Hôn phối, được dâng trọn vẹn cho Chúa, để Người ngự trị trong tâm hồn mỗi người [14].

- Kinh cầu Trái tim, được chuẩn nhận năm 1891 cho toàn Giáo Hội, cảm hứng xuất phát từ kinh thánh và mang lại nhiều ân xá.

- Kinh Đèn tạ Rất thánh trái tim Chúa là một kinh nghiệm được soạn ra bởi giáo dân, gợi nhớ lòng nhân hậu vô biên của Đức Kitô, khao khát khẩn nài lòng thương xót Người và đền bù vô vàn tội lỗi hằng làm thương tổn Trái Tim xiết bao dịu hiền của Người [15].

- Việc tuân giữ chín thứ sáu đầu tháng: việc này đã góp phần phục hồi đáng kể về việc siêng năng xưng tội và rước lễ.

c- Việc tôn sùng Trái Tim Chúa dưới cái nhìn của các vị Chủ chăn của Giáo Hội

Nhìn vào lịch sử của Giáo Hội, chúng ta có thể mạnh mẽ khẳng định rằng, chính lòng tôn sùng Thánh Tâm Chúa Giêsu đã mang lại nhiều hiệu quả tích cực trong đời sống đức tin của các tín hữu, và thật không sai lầm khi nói rằng, việc tôn sùng này như là điểm

nòng cốt đức tin Kitô giáo, nói như Đức Thánh Cha Piô XII: “Lòng sùng kính rất thánh Trái Tim Đức Chúa Giêsu quan trọng đến nỗi khi được thực hành đúng đắn, có thể được coi như sự tuyên xưng đức tin Kitô giáo cách hoàn hảo. Nó không phải chỉ là một hình thức đạo đức bình thường mà ai nấy tùy ý thực hiện, như thể không có hiệu quả gì hay bỏ qua một bên như là thua kém các việc đạo đức khác” [16]. Thật vậy, “việc tôn sùng Thánh Tâm Chúa là một biểu hiện lớn lao lòng sùng mộ của Giáo Hội dành cho Chúa Giêsu Kitô, vị Hôn phu và là Chúa của mình. Việc này bao gồm một thái độ căn bản được tạo nên do sự hối cải và đền tạ, tình yêu và lòng biết ơn, việc dẫn thân làm tông đồ và tận hiến cho Đức Kitô và công trình cứu độ của Người” [17].

Chính vì thế các vị chủ chăn trong Giáo Hội đã không ngớt đề cao việc tôn kính này, chân phước Phaolô VI đã khẳng định: “Tôn sùng Thánh Tâm Chúa Giêsu là việc rất cao quý và đặc biệt cần thiết cho thời đại này” [18]. Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II hết sức khích lệ tín hữu thi hành việc tôn kính Thánh tâm Chúa Giêsu khi nói: “Nhân loại ngày nay cần sứ điệp phát xuất từ sự chiêm ngắm Thánh Tâm Chúa Kitô, nguồn mạch duy nhất, mà từ đó, nhân loại có thể múc lấy những trữ lượng của đức khiêm nhường và của sự tha thứ cần thiết, để chữa lành những cuộc xung đột cam go đẫm máu”. Thánh Giáo Hoàng nói tiếp, “Việc sùng kính Thánh tâm Chúa Giêsu có nghĩa là tiến vào tâm điểm sâu xa nhất của con người Đấng Cứu Thế, tòa ngự của tình yêu cứu chuộc thế gian”, và ngài tiếp tục, “Nếu trái tim nhân loại biểu hiện một mầu nhiệm khôn dò, một mầu nhiệm chỉ có một Thiên Chúa biết, thì Trái tim của Chúa Giêsu lại càng không thể dò thấu; trong con tim ấy chính sự sống Ngôi Lời chuyển động, và là nơi chứa đựng tất cả những kho tàng của sự khôn ngoan và hiểu biết, cũng như tất cả sự viên mãn của thần tính”. Rồi ngài giải thích: “Để cứu chuộc con người, Thiên Chúa đã muốn ban cho con người một trái tim mới, trái tim của Chúa Kitô, kiệt tác Chúa thánh Thần, đã bắt đầu đập trong cung lòng trinh khiết của Mẹ Maria và bị lưỡi đòng đâm thâu trên Thánh giá, do đó, trở nên nguồn mạch vô tận của sự sống đời đời” [19].

[8] Thánh Bộ Phụng tự và Kỷ luật Bí tích, Directory on popular piety and the Liturgy principles and guidelines, ban hành ngày 17-12-2001, số 167, bản dịch Việt ngữ của Ủy Ban Văn Hóa trực thuộc Hội Đồng Giám Mục Việt Nam năm 2003.

[9] X. Thánh Bộ Phụng tự và Kỷ luật Bí tích, Directory on popular piety and the Liturgy principles and guidelines, ban hành ngày 17-12-2001, số 167, bản dịch Việt ngữ của Ủy Ban Văn Hóa trực thuộc Hội Đồng Giám Mục Việt Nam năm 2003.

[10] X. Thánh Bộ Phụng tự và Kỷ luật Bí tích, Directory on popular piety and the Liturgy principles and guidelines, ban hành ngày 17-12-2001, số 169, bản dịch Việt ngữ của Ủy Ban Văn Hóa trực thuộc Hội Đồng Giám Mục Việt Nam năm 2003.

[11] X. Thánh Bộ Phụng tự và Kỷ luật Bí tích, Directory on popular piety and the Liturgy principles and guidelines, ban hành ngày 17-12-2001, số 170, bản dịch Việt ngữ của Ủy Ban Văn Hóa trực thuộc Hội Đồng Giám Mục Việt Nam năm 2003.

[12] Thánh Bộ Phụng tự và Kỷ luật Bí tích, Directory on popular piety and the Liturgy principles and guidelines, ban hành ngày 17-12-2001, số 171, bản dịch Việt ngữ của Ủy Ban Văn Hóa trực thuộc Hội Đồng Giám Mục Việt Nam năm 2003.

[13] Đức Piô XI, Thông điệp Miserentissimus redemptor, ban hành ngày 09-05-1928, tại Roma.

[14] X. El, Aliae concessionones, 1, tr. 50.

[15] X. El, Aliae concessionones, 3, tr. 51-53.

[16] Đức Piô XII, Thông điệp Haurietis Aquas, ban hành ngày 15-05-1956 tại Roma.

[17] Thánh Bộ Phụng tự và Kỷ luật Bí tích, Directory on popular piety and the Liturgy principles and guidelines, số 172.

[18] Đức Chân phúc Giáo Hoàng Phaolo VI, Huấn dụ về "Tôn sùng Thánh Tâm Chúa Giêsu", ban hành ngày 06-02-1965 nhân kỷ niệm 200 năm thành lập Lễ Thánh Tâm Chúa Giêsu.

[19] Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II, Diễn từ buổi đọc kinh truyền tin tại quảng trường thánh Phêrô, ngày 23-06-2002.

GIÁO DỤC KITÔ GIÁO

CANH TÂN TÌNH YÊU, SỐNG THEO LỜI NGƯỜI

Gioakim Trương Đình Giai

(tiếp theo)

2. Tìm hiểu nguyên nhân

Vậy chúng ta thử hỏi vì đâu mà đời sống hôn nhân của chúng ta trở nên như vậy. Phải chăng vì những ngộ nhận về tình yêu?

"I love you", nói rất hay

Thật ra, cũng chỉ là yêu chính mình.

Chỉ yêu khoái cảm không à,

Chứ nào có phải yêu người ta đâu.

Phải chăng ta chỉ yêu cái khoái cảm mà người ấy mang lại cho mình, yêu cái hình ảnh mà mình tạo nên, tự hình dung về con người ấy, chứ chưa bao giờ thực sự yêu người ấy như họ là?

Ta đã lầm tưởng cái khoái cảm mà người ấy mang cho ta với chính người ấy, đồng hóa khoái cảm với người mang lại khoái cảm, chính vì thế mà:

Thật anh nói với em rằng:

Trước đây mới gặp, anh yêu em liền.

Anh không còn nhớ cô nào

Chỉ yêu duy nhất một mình em thôi.

Nhưng giờ anh cũng thật tâm

Nói cho em biết: Hết yêu em rồi.

Người anh vốn dĩ thật thà

Có sao nói vậy, không hề dối gian.

Có gì lạ đâu vì còn đâu khoái cảm mà còn tình yêu!

Phải chăng vì ta đã quá thần thánh hóa bạn đời của mình? Chính vì ta thần thánh hóa bạn đời mình, kỳ vọng, đặt hạnh phúc của mình vào người ấy cho đến lúc nhận ra rằng thực sự chỉ là ảo tưởng, và rồi hụt hẫng, căng thẳng, xung đột, dẫn đến rạn nứt, xa cách và kết thúc bằng chia tay.

*Sao em (anh) thay đổi quá vầy
Trước đây, em (anh) có bao giờ thế đâu.
Em (Anh) không còn giống như xưa
Làm sao tôi có thể yêu em (anh) nào.*

Phải chăng vì chung đủ thứ, quá quen, hóa nhàm? Vì sự đơn điệu của cuộc sống, và những gánh nặng, áp lực của công việc, cuộc sống gia đình, và xã hội làm cho khoái cảm tan biến dần, nhường chỗ cho sự đơn điệu và nhàm chán để rồi từ đó người ta chẳng còn mong muốn gặp nhau, hoặc gặp nhau chỉ vì bổn phận và trách nhiệm của cuộc sống chung mà thôi?

*Chưa gần thì nhớ thì thương,
Ở gần riết cũng thấy thường mà thôi.
Ngày nào cũng chỉ thế thôi,
Vẫn y như cũ, làm sao không nhàm.*

Phải chăng vì chúng ta không thỏa mãn trong tình yêu nên xung đột dài dài? Vì hụt hẫng không được thỏa mãn trong đời sống tình cảm, tình dục, người ta xử sự với nhau chẳng ra làm sao trong lời ăn tiếng nói, cũng như cử chỉ và hành động, từ đó tương quan xấu đi, hay rạn nứt?

*Trông chờ căng thẳng biết bao
Bạn đời thỏa mãn như lòng ước mong
Nhưng nào có thỏa ước mong,
Thế nên hụt hẫng, phát sinh đủ điều.*

Phải chăng chúng ta mãi ngộ nhận về điều mình yêu? Vì chúng ta chưa nhận ra rằng điều mà mình yêu và theo đuổi luôn mãi là chính Tình yêu, là chính Thiên Chúa, chứ không phải một con người

dù cho đáng yêu đến đâu đi nữa vì nó chỉ là phản ánh mờ nhạt của Tình yêu Thiên Chúa mà thôi?

*Con người tìm kiếm không ngơi
Tình yêu tuyệt mỹ, Tình yêu Chúa Trời
Nhưng lầm bởi nghĩ bạn đời
Chính là Thiên Chúa, nên hoài khổ đau.*

Phải chăng vì do ảo tưởng mà chúng ta không còn để tâm đến vợ (chồng) của mình, tiếc nuối người trong quá khứ hay nuôi ảo tưởng về một mối quan hệ trong hiện tại? Vì chúng ta ảo tưởng nghĩ mình không hạnh phúc vì sống với vợ (chồng) mình nhưng có lẽ mình sẽ hạnh phúc hơn nếu sống với một người mình đã từng gặp gỡ trong quá khứ hay hiện tại với ít nhiều cảm tình và từ đó bước vào một cuộc phiêu lưu và từ cuộc phiêu lưu này đến cuộc phiêu lưu khác, có khi không có chỗ dừng?

*Mình không hạnh phúc bởi vì
Sống chung với mục vợ (gã chồng) mình hiện nay.
Cuộc đời mình sẽ đổi thay
Nếu như sống với cô em (chàng trai) hiện thời.
hay
Nếu như sống với cô nàng (anh chàng) trước đây.*

Phải chăng vì tình đời chỉ có thể mà thôi? Vì cuộc tình của con người trên thế gian này có nhiều thứ xem ra đảm bảo như tiền bạc, nhà cao cửa rộng, tiện nghi đầy đủ, ăn chơi suốt sáng thâu đêm nhưng lại thiếu điều quan trọng nhất đó là tình yêu đích thực? Hay nói cách khác vì người ta quan tâm đến rất nhiều thứ trên đời mà lại thờ ơ với điều quan trọng nhất làm nên ý nghĩa của tương quan vợ chồng là tình yêu, là niềm vui thực sự, là hạnh phúc, được tượng trưng bằng rượu ngon được ban bởi trời?

*Cuộc tình trên cõi thế gian,
Thấy thì hấp dẫn, chết mau vô cùng
Mới vui chưa trọn một ngày,
Nảy sinh đủ chuyện buồn lo, âu sầu.
Đúng là tình tính tình tang,
Thật là non yếu, mong manh vô cùng.
Bởi chưng nó chỉ dựa vào
Những gì lôi cuốn nhất thời mà thôi,
Với thời gian sẽ chết mau,
Lửa tình lịm tắt, mộng mơ tan tành.
Hoặc là ly dị đôi đàng
Hoặc tình rạn nứt, héo tàn, nhạt phai.*

Cái tình nhân loại nhìn qua thì hấp dẫn, nồng cháy, dữ dội lắm nhưng lại sớm tàn cuộc, chóng kết thúc như thể việc nhà đám hết rượu tuy rằng đã chuẩn bị.

Cái tình đời, cái tình nhân loại đó coi hấp dẫn vậy nhưng cũng nhạt nhẽo thôi như thể loại rượu xoàng được đem ra đãi khách trước đó.

Cuộc tình trên trần gian này tự thân nó không thể bền lâu, người ta có thể đãi tiệc cưới ở nhà hàng năm sao, thuê M.C nổi tiếng với dàn nhạc ca sĩ nổi tiếng với những khách mời sang trọng thuộc hạng VIP, ăn chơi nhậu nhẹt suốt sáng thâu đêm... nhưng tất cả mọi điều đó không bao giờ bảo đảm cho cuộc tình mau chóng héo tàn của mình, theo nghĩa tình đời có thể mà thôi.

(Còn tiếp 1 kỳ)

GIẢI ĐÁP THẮC MẮC

Có cần xin lễ cầu cho các thai nhi và các linh hồn mồ côi không?

Lm Phanxicô Xaviê Ngô Tôn Huân

HỎI: Xin Cha giải đáp ba thắc mắc sau đây:

- 1. Có cần xin lễ cầu cho các thai nhi bị giết vì phá thai không?**
- 2. Có cần xin lễ cầu cho các linh hồn mồ côi không?**
- 3. Có cần xin lễ đời đời để cầu cho ai không?**

TRẢ LỜI:

1. Về việc cầu nguyện cho các thai nhi:

Các thai nhi là những bào thai đã bị giết trong lòng mẹ vì phá thai (abortion).

Đây là một tội ác phạm đến điều răn thứ

Năm cấm giết người của Thiên Chúa đã truyền cho con người phải tuân giữ từ thời Cựu Ước cho đến nay.

Sự sống là quà tặng linh thánh (sacred gift) Thiên Chúa ban cho những người được mời sống ơn gọi gia đình để cộng tác với Chúa trong Chương Trình sáng tạo, tức là làm cho có thêm nhiều người trên trần thế này, như Chúa đã

truyền cho Adam và Eva xưa kia. Lệnh truyền đó như sau:

“hãy sinh sôi nẩy nở cho thật nhiều, cho đầy mặt đất và thống trị mặt đất” (St 1:28).

Để thi hành mệnh lệnh trên của Thiên Chúa, tuyệt đối cấm sát sinh vì bất cứ lý do gì. Phải tôn trọng sự sống từ khi được thụ thai (conception) cho đến cái chết tự nhiên (natural death) trên giường bệnh. Do đó, phá thai là giết chết một sự sống, dù mới được hình thành trong lòng mẹ một hai tháng hay tám chín tháng. Đây là một tội ác phạm đến Thiên Chúa là Nguồn mạch sự sống của con người và mọi sinh vật trên trần thế này.

Vì thế, ai phạm tội phá thai hay giúp người khác phá thai có kết quả thì lập tức bị vạ tuyệt thông tiền kết (x giáo luật số 1398) dành cho Đức Thánh Cha quyền tháo gỡ mà thôi. Nhưng đặc biệt trong Năm Thánh lòng thương xót đang diễn ra trong Giáo Hội cho đến ngày 20 tháng 11 năm nay, Đức Thánh Cha Phanxicô đã cho phép các linh mục trong toàn Giáo Hội được tha tội này cho các hối nhân để giúp họ nhận lại tình thương của Chúa, sau khi đã lỡ đánh mất vì phạm tội phá thai.

Riêng đối với các thai nhi bị giết, thì chắc chắn các thai nhi này hoàn toàn vô tội vì chưa được sinh ra, lớn lên và có thể phạm tội được. Tuy nhiên, chúng vẫn phải chịu hậu quả của tội nguyên tổ do Adam và Eva để lại, nhưng không được rửa tội để tẩy xóa hậu quả này thì đó hoàn toàn không phải lỗi của chúng. Đó là lỗi của kẻ đã giết chúng, không cho chúng cơ hội được sinh ra để được rửa tội. Vì không phải là lỗi của chúng, nên chắc chắn Chúa cũng không thể bắt lỗi các thai nhi bị giết về sự thiếu sót ngoài ý muốn này.

Và lại, xin lễ chỉ có giá trị xin tha các hình phạt hữu hạn (temporal punishment) cho các linh hồn đang còn được thanh lọc trong Luyện Tội (Purgatory) chứ

không có giá trị tha tội Tổ Tông và các tội cá nhân cho người còn sống hay đã qua đời... Như vậy, càng không có lý do để xin lễ cầu cho các thai nhi.

Các thai nhi bị giết oan uổng này chắc chắn vẫn được cứu rỗi nhờ công nghiệp cứu chuộc của Chúa Kitô. Cho nên, ta không cần phải lo cho phần rỗi của chúng, để phải xin lễ cầu cho chúng, như nhiều người không am hiểu đang làm. Tôi quả quyết là các thai nhi bị giết oan uổng nên được Chúa thương xót nhiều hơn để đón nhận vào chốn an nghỉ đời đời với Người. Kẻ có tội là những ai đã xin phá thai hay giúp người khác phá thai có kết quả. Các thai nhi là những nạn nhân đáng thương của những kẻ vô tâm, vô luân đã giết hại chúng, khiến chúng không có cơ hội được sinh ra làm con người trên trần thế này... Như thế, không cần phải xin lễ cầu cho chúng.

Các linh mục có bốn phận giải thích cho giáo dân để đừng nhận tiền xin lễ cầu cho các thai nhi như người ta đã và đang làm ở nhiều nơi. Thực hành này hoàn toàn không hợp lý xét theo đức tin, giáo lý và thần học của Giáo Hội.

2. Có linh hồn nào mồ côi không?

Khi nói linh hồn mồ côi là nói theo suy nghĩ của người đời. Tức

là nói đến các linh hồn không có thân nhân còn sống để cầu cho người thân đã mất.

Nhưng thực tế là Giáo Hội vẫn cầu xin cho mọi tín hữu đã ly trần trong mọi Thánh Lễ, dù không có ai xin lễ cầu cho các linh hồn này.

Sau đây là bảng cơ cụ thể:

Trong các Kinh Nguyện Tạ Ơn (Thánh Thể) I, II, III, và IV đọc trong Thánh Lễ, Giáo Hội hằng ngày cầu chung cho các tín hữu đã ly trần như sau:

“Xin Chúa cũng nhớ đến anh chị em chúng con đang an nghỉ trong niềm hy vọng sống lại, và mọi người, đặc biệt các bậc tổ tiên, ông bà cha mẹ và thân bằng quyến thuộc chúng con đã ly trần trong tình thương của Chúa.

Xin cho hết thấy được vào hưởng ánh sáng tôn nhân Chúa...” (KNTT II).

Dù không có ai xin lễ, thì linh mục vẫn đọc lời cầu xin trên đây để cầu cho tất cả mọi tín hữu đã ly trần, tuy không có ai xin lễ cầu cho họ...

Nếu có ai xin lễ cầu cho linh hồn nào, thì có thêm lời nguyện riêng như sau:

“Xin nhớ đến tôi tớ Chúa là.... mà (hôm nay) Chúa đã gọi ra khỏi đời này về với Chúa. Xin ban cho kẻ đã chết

như Con Chúa thì cũng được sống lại như Người”.

Như thế rõ ràng cho thấy là Giáo Hội không chỉ cầu nguyện riêng cho những linh hồn có thân nhân còn sống xin lễ cầu cho, mà còn cầu nguyện chung cho hết mọi tín hữu đã ly trần trong đó có những linh hồn không có thân nhân còn sống xin lễ cầu cho. Nghĩa là không có linh hồn nào được coi là “mồ cô” vì không có ai cầu nguyện cho cả.

Tóm lại, ai có lòng tốt xin lễ cầu cho các linh hồn đã ly trần thì đó là việc bác ái đáng khuyến khích. Nhưng đừng nói xin cầu cho các **“linh hồn mồ cô”**, vì thật ra không có linh hồn nào bị coi là mồ cô đúng nghĩa trong kinh nguyện của Giáo Hội.

3. Về việc xin lễ đời đời:

Vấn đề này tôi đã đôi lần nói đến. Nay xin được nhắc lại như sau:

Trước hết, từ ngữ “đời đời” (eternal) được dùng trong Giáo Hội để chỉ:

- a. trước hết tình trạng ơn phúc vĩnh cửu với Chúa trên Thiên Đàng.
- b. hay phải xa cách Chúa vĩnh viễn trong nơi gọi là hỏa ngục (hell).

Các linh hồn đang được hưởng Thánh Nhan Chúa trên Thiên Đàng, thì không cần ai cầu

nguyện cho nữa. Ngược lại, linh hồn nào đã xa lìa Chúa vĩnh viễn trong hỏa ngục thì không ai có thể làm gì để cứu giúp được nữa, vì không có sự hiệp thông nào giữa các Thánh ở trên trời, hay giữa các tín hữu còn sống trên trần gian với các người đã xa lìa Chúa trong hỏa ngục (x SGLGHCG số 954-55, 1033).

Như vậy xin lễ đời đời để cầu cho ai?

Không cần cầu cho các Thánh ở trên Thiên Đàng mà cũng không thể giúp ích gì cho các linh hồn trong hỏa ngục như đã nói ở trên. Chỉ còn các linh hồn trong Luyện tội mới cần được giúp đỡ của các Thánh trên Thiên Đàng và các tín hữu còn sống trên trần gian mà thôi.

Nhưng các linh hồn này chỉ ở Luyện tội có thời hạn thôi, chứ không ở đây vĩnh viễn đời đời, như những người đã xa lìa Chúa trong hỏa ngục.

Như vậy, không cần phải xin lễ đời đời cầu cho các linh hồn trong Luyện Tội vì không ai phải ở đây đời đời như các người trong chốn hỏa ngục.

Và lại, ai có thể sống đời đời trên trần gian này để dâng lễ đời đời cho người khác? Nhà Dòng nào, linh mục nào có thể "sống đời đời" để dâng lễ đời đời cho ai

để hưởng bổng lễ cao của người xin Lễ???

Như thế, rõ ràng đây là việc làm lừa dối và sai lạc giáo lý chỉ vì mục đích kiếm tiền mà thôi. Không ai ngăn cấm hay giới hạn việc xin lễ cầu cho các linh hồn đã ly trần. Nhưng không thể đặt ra cái gọi là "**lễ đời đời**" với bổng lễ cao (có nơi đòi 20,000 hay 30,000 dollars) của người giáo dân không am hiểu giáo lý của Giáo Hội về việc cầu cho người đã ly trần. Bao lâu con cháu hay thân nhân của người quá cố còn sống, thì cứ cầu nguyện và xin lễ cầu cho thân nhân đã ly trần, vì không ai biết được linh hồn nào đã được vào Thiên Đàng rồi hay đã xa lìa Chúa trong hỏa ngục, hoặc đang còn phải thanh lọc trong Luyện Tội. Do đó, cứ xin lễ cầu cho các người đã ly trần, nhưng không thể xin lễ đời đời để cầu cho các linh hồn nơi luyện tội, vì các linh hồn không ở đây đời đời mà chỉ ở có thời hạn theo sự công bằng Chúa đòi hỏi mà thôi.

Cũng liên quan việc xin lễ cầu cho người quá cố, phải nói rõ một lần nữa là **tiền bạc không bao giờ có thể mua được Nước Thiên Đàng cho ai**. Chúa không bao giờ luận phạt hay ban phúc cho ai vì có người đã bỏ ra nhiều tiền để xin lễ hay dâng cúng vào nhà thờ, nhà Dòng... Tiền xin

lễ chỉ giúp ích cho các linh mục dâng lễ, chứ không ảnh hưởng gì đến việc phán xét của Chúa cho một hay nhiều linh hồn. Xin nhớ kỹ điều này để đừng ai lầm tưởng là bỏ nhiều tiền ra xin lễ, xin cầu nguyện thì được ích lợi thiêng liêng nhiều hơn người nghèo không có tiền xin lễ.

Nếu một người, khi còn sống đã thực tâm yêu mến Chúa, yêu thương tha nhân, thực thi công bằng, bác ái và đã ra đi trong ơn nghĩa Chúa, thì dù không có ai cầu nguyện cho, thì cũng không thiệt thòi gì về phần rồi. Ngược lại, một người đã bỏ quên Chúa để chạy theo những quyến rũ của thế gian và ma quỷ và không biết ăn năn sám hối trước khi chết, thì dù có ai bỏ ra hàng triệu đô la xin lễ cầu cho thì cũng vô ích mà thôi. Chắc chắn như vậy.

Như thế, ai gây cho người khác ngộ nhận là bỏ ra nhiều tiền xin lễ, xin cầu nguyện thì linh hồn được mau vào hưởng Thánh Nhan Chúa, hơn là không có tiền xin lễ. Gây ngộ nhận như vậy, để lấy nhiều tiền xin lễ của giáo dân là phạm tội "mại thánh=simonia" theo giáo lý và giáo luật của Giáo Hội (x. Giáo luật số 1380).

Tội mại thánh là tội vô tình hay cố ý lấy tiền của ai để ban một bí tích hay dâng lễ cầu cho ai (giáo luật trên đây). Do đó, linh mục không được phép đòi tiền ai để rửa tội, giải tội, sức dầu hay chứng hôn phối, hoặc cử hành lễ nghi an táng.

Nhưng nếu thân nhân người nhận các bí tích hay thánh vụ nói trên tự ý tặng tiền cho, thì được phép nhận. Lại nữa, linh mục chỉ được phép nhận bổng lễ (mass stipend) theo qui định của giáo quyền địa phương, (ở Tổng Giáo Phận Galveston-Houston, tiền xin lễ qui định là 5 dollars mỗi thánh lễ) chứ không được phép đòi bổng lễ cao hơn mức qui định, hay từ chối dâng lễ vì có bổng lễ thấp. Thêm nữa, nếu người xin lễ không có tiền xin lễ, thì linh mục vẫn được mong đợi dâng lễ cho người ta, dù không có bổng lễ (tiền xin lễ) (x. giáo luật số 945&2).

Tóm lại, linh mục không được lợi dụng thánh chức của mình để làm tiền ai trong bất cứ trường hợp nào. Ai vi phạm thì bị coi là phạm tội mại thánh, vì đã biến việc phục vụ thiêng liêng của mình thành hoạt động thương mại trần thế.

Ước mong những giải đáp trên thỏa mãn các câu hỏi đặt ra.

PHÒNG MẠCH MIỄN PHÍ

CÁCH ĂN UỐNG GÂY UNG THƯ NHANH NHẤT

Có đến 80% người Việt mắc “tật xấu” này. Hãy bỏ ngay trước khi quá muộn!

Tỷ lệ mắc ung thư đường tiêu hóa gia tăng trong những năm gần đây. Việc hạn chế một số thói quen ăn uống dưới đây sẽ góp phần làm giảm nguy cơ mắc phải căn bệnh đáng sợ này.

ĂN UỐNG THỰC PHẨM BIẾN ĐỔI CHẤT

Theo nghiên cứu của các chuyên gia dinh dưỡng và sức khỏe, cách ăn như thế này có thể khiến bạn ung thư nhanh hơn và hậu quả giống như sự tự sát.

Chất Aflatoxin đã được công nhận là chất gây ung thư mạnh nhất. Nguy hiểm ở chỗ, chất này lại xuất hiện phổ biến trong ngũ cốc, ngô, lạc bị mốc hoặc đã biến màu. Trong môi trường ẩm áp hoặc ẩm ướt, vi khuẩn và nấm mốc lại dễ dàng phát triển tái tạo.

Nghiên cứu trên động vật thí nghiệm cho thấy, vi khuẩn, nấm mốc này là nguyên nhân sinh ra hàng loạt các khối u. Đây cũng là yếu tố chính, là nguyên nhân quan trọng tạo nên tỷ lệ mắc bệnh ung thư tăng nhanh với tốc độ chóng mặt ở một số vùng của châu Á và châu Phi.

ĂN THỰC PHẨM MẤT CÂN BẰNG NGŨ VỊ

Trong y học luôn cho rằng, chế độ ăn uống quan trọng nhất là sự cân bằng. Bất kỳ cái gì ăn quá nhiều đều trở nên có hại, mặc dù thực phẩm đó có tốt đến đâu. Nguyên tắc của ăn uống cân bằng chính là lựa chọn tỉ lệ ngũ vị một cách hài hòa, thống nhất và khoa học.

Tuyệt đối không nên “thích gì ăn nấy” một cách tùy tiện, điều này chính là nguyên nhân gây bệnh nhanh chóng vì sự mất cân bằng nghiêm trọng các chất trong cơ thể. Trong số các yếu tố gây ra các khối u, phổ biến nhất là những người dư thừa chất béo hoặc có thói quen ăn uống quá mặn.

ĂN MẶN

Là thành phần không thể thiếu trong chế biến thực phẩm hàng ngày, nhưng muối được coi là một “tàng phạm” có thể gây ung thư dạ dày nếu sử dụng không hợp lý. Muối chứa nhiều Nitrat, khi ăn vào dạ dày, Nitrat gặp vi khuẩn biến đổi thành Nitrit, Nitrit phản ứng với các amin cấp 2 hoặc cấp 3 thành Nitrosamin là chất gây ung thư dạ dày. Theo khuyến cáo của Tổ chức Y tế thế giới, nhu cầu bổ sung muối hàng ngày trung bình khoảng 6g/người/ngày.

Những người lao động trong môi trường nóng, tăng bài tiết muối trong mồ hôi, trung bình họ đưa lượng muối vào cơ thể thông qua ăn uống là từ 13-38g/ngày. Những người này có nguy cơ mắc ung thư dạ dày rất cao. Do đó, những người có thói quen ăn nhiều muối nên chỉnh sửa và dần từ bỏ thói quen có hại của mình.

LƯU Ý: Đừng đổ lỗi cho tiểu thương, đừng đổ lỗi cho môi trường xung quanh bạn đang bị ô nhiễm mà hãy thay đổi phong cách ăn uống của bạn lành mạnh, tránh những nhầm lẫn tai hại như trên.

(sưu tầm)

Mục lục

† Lá Thư Linh Hưởng	
◆ Tông đồ giáo dân trong thế giới hôm nay (tt)	02
† Sống Lời Chúa	06
† Học Hỏi Linh Đạo	
◆ Tìm hiểu TC Dung Nhan Lòng Xót Thương (Bài 10)	16
† Tin tức & Sinh hoạt	20
† DIỄN ĐÀN	
◆ Hãy đi rao giảng Tin mừng khắp thế gian	26
◆ Têrêsa, vị thánh của thời đại	29
◆ Lý giải LCTX	33
◆ Có một nơi thể hiện LTX	37
◆ Đi qua bóng tối	42
◆ Xin cho con biết mến yêu	45
◆ Phong trào LCTX và lòng đạo đức bình dân (tt)	48
† Giáo dục Kitô giáo	
◆ Canh tân tình yêu, sống theo Lời Người (tt)	53
† Giải đáp thắc mắc	
◆ Sự khác biệt giữa có đạo và sống đạo	57
† PMMP: Cách ăn uống gây ung thư nhanh nhất	62